

MONOGRAFIJA
Škole mačevanja „Sveti Đorđe“
25 godina
(ARHIV AKTIVNOSTI)
I DEO
1997-2005

Škola mačevanja „Sveti Đorđe“ u Beogradu je prva škola (inicirana 1997) mačevanja na prostoru Jugoistočne Evrope koja je nakon Drugog svetskog rata počela sa praktikovanjem koncepta reafirmacije mačevanja u izvornoj (tradicionalnoj) bojevoj formi. Do pojave ove Škole (koja će 2004-2005. godine sa 232 člana postati najveća škola bojevog mačevanja na svetu - u Evropi je tada postojalo tek 5 organizacija sa sličnim programom, ali sa po desetak članova) na prostorima kako ex Jugoslavije tako i okolnih zemalja upražnjavalo se isključivo (kad je reč o evropskom mačevanju) olimpijsko-sportsko mačevanje.

Na bojevo mačevanje replikama bojevih mačeva se sporadično nailazilo i pre škole mačevanja „Sveti Đorđe“, ali samo u formi scensko-turističkih imitacija u kojima se ova veština koristila improvizovano, samouko i laički (naturalistički) a ne stručno i školovano. Škola mačevanja „Sveti Đorđe“ je u tom smislu prva organizacija koja se zvanično i sistematski počela baviti istraživanjem, publikovanjem, učenjem i stručnim uvežbavanjem klasičnih tehnika mačevanja koje su se konvencionalno koristile u svim epohama u borbi pravim mačevima.

U tu svrhu se u Školi vremenom iskristalisao i autentičan stil („CODEX ST. GEORGII A.D. 2017“ – KANON ŠKOLE MAČEVANJA „SV.ĐORĐE“ 7525) kako mačevanja tako i učenja i uvežbavanja ove veštine, a koji se temelji na izabranim i posebno objedinjenim instrukcijama raznih srednjovekovnih i novovekovnih evropskih škola mačevanja.

Škola mačevanja „Sveti Đorđe“ je, dakle, izvorno koncipirana kao Škola *klasičnog* a ne *istorijskog* mačevanja jer se u *istorijskom* konceptu mačevaoci bave ne sopstvenim originalnim stilom mačevanja već restauracijom i obnovom nekih od izabranih stilova već postojećih škola mačevanja prošlosti (Majerova, Marocova, Fabrisova...), dakle, rekonstrukcijom tuđeg koje je bilo, a ne inovacijom i konstrukcijom sopstvenog.

U postizanju ovog cilja škola mačevanja „Sveti Đorđe“, njen osnivač i učitelj Aleksandar Stanković su prošli kroz više razvojnih faza. Te faze prate stvarni istorijski tok kretanja mačevalačke veštine od bojevog ka savremenom sportskom mačevanju, ali na *inverzni* i *involutivan* način. I kao što se **bojevo** mačevanje istorijski u 18. veku

transformisalo u **tranziciono** (hibrid bojevog i sportskog mačevanja sport-istorijskog tipa - Haton, Kastl, Mening itd.) a tranziciono u 19. veku u **sportsko-takmičarsko**, tako su i Škola mačevanja „Sveti Đorđe“ i njen osnivač počeli aktivnosti u krilu prvo sportsko-takmičarskog mačevanja (Mačevalački klub „Crvena Zvezda“ i Mačevalačka sekcija Centralnog doma vojske SRJ – 1997-2003) da bi se zatim preko koncepta sportsko-rekreativnog (ne-takmičarskog) mačevanja kretali ka konceptu **tranzicionog** mačevanja (sport-istorijski turniri 2003-2009) do klasičnog **bojevog** mačevanja (2009-2013). U poslednjoj fazi (2013- 2017) u Školi mačevanja „Sveti Đorđe“ se kreira potpuno nova i autentična forma evropskog bojevog mačevanja. Reč je o konceptu napuštanja mačevanja kao kompetitivne veštine i utemeljenju čisto veštinskog *Martial Art* mačevanja u kome cilj nije pobeda i prestiž u ubilačkoj ili takmičarskoj borbi već veština sama kao forma čisto telesno-duhovne kulture. U periodu (od 2017 do 2025 godine), a koji je vezan za prepuštanje Škole mlađim naslednicima (Petar Vuković, Andrej Kubiček i Predrag Agatonović) uočljiva je tendencija vraćanja Škole na koncept *tranzicionog* mačevanja sport-istorijskog tipa.

Sve izložene faze 25-godišnjeg trajanja Škole mačevanja „Sveti Đorđe“ su se odvijale kroz njeno postojanje u raznim prostorima (Centralni dom vojske SRJ i Srbije, Dom omladine Beograda, Stadion „Crvene Zvezde“, Užičko narodno pozorište, OŠ „Drinka Pavlović“ itd.) i pod raznim imenima (Mačevalačka akademija, Mačevalački klub „Sveti Đorđe“, Prva beogradska škola evropskog mačevanja, Društvo mačevalaca „Sveti Đorđe“, Škola mačevanja „Sveti Đorđe“, Udruženja za pozorišno i istorijsko mačevanje).

Građa za ovu prvu monografsko-arhivsku istoriju Škole mačevanja „Sveti Đorđe“ autor je nalazio u internet prezentacijama aktivnosti škole od 1998 do 2015. godine, sačuvanim dokumentima, foto i video zapisima. Deo građe je nepovratno izgubljen (period 2010-2014) u poplavi 2014. godine tako da se do tih podataka moralo doći samo rekonstrukcijom i po sećanju, a deo događaja nije dokumentovan jer je ili prosto zaboravljeno da se oni na neki način zabeleže ili nije bilo vremena i uslova da se to učini.

Autor monografije je imao težak zadatak da prikupi i sredi vrlo obimnu i rasutu građu koja je nastala tokom rada Škole u veoma burnim političkim i ratnim dešavanjima krajem 20 i početkom 21 veka u Srbiji ne samo zbog njenih jako zgusnutih aktivnosti u tom periodu već i zbog činjenice da su se te aktivnosti odvijale prepletено gotovo 10 godina sa radom u drugoj Školi mačevanja koja je postojala u Centralnom domu vojske Srbije, ali i drugim mačevalačkim organizacijama čiji je osnivač ili član bila Škola mačevanja „Sveti Đorđe“. Otud su sigurno prisutne i greške i propusti kako u datiranju događaja tako i fotografija. No, ko se ne nakani na nešto iz straha da mu delo neće biti savršeno (njegovo „ja“ se pokaže idealnim) nikad neće stvoriti ništa. Samo ko radi taj i greši - ali i jedini plod daje. Otud je uvek bolje birati **nešto** a urađeno, makar i nesavršeno, nego **ništa** - ne urađeno a savršeno.

Na kraju monografije će biti grupisano prikazane sve fotografije članova iz različitih perioda i aktivnosti Škole. Isto važi i za mnoštvo video dokumenata koji će biti dostupni na posebnom linku. Autor teksta je izbegao kao suvišno prikaz beskraja administrativno-birokratskih aktivnosti koje su neizbežno pratile rad same Škole mačevanja „Sveti Đorđe“ i svih organizacija vezanih za nju, a koje su u formi raznih zakonskih obaveza kao kakva mora crpile snagu, vreme i resurse potrebne za rad u samoj mačevalačkoj veštini. Tu spadaju redovne godišnje Skupštine, sastanci upravnih i drugih odbora, izrada godišnjih finansijskih izveštaja APR-u, redovni godišnji (pored mesečnih) izveštaji o radu i finansijski izveštaji Upravi centralnog doma vojske o aktivnostima Mačevalačke sekcije (kasnije Oficirskog mačevalačkog kluba), mesečni i godišnji Planovi (za svaki čas pojedinačno) aktivnosti Mačevalačke sekcije (Oficirskog mačevalačkog kluba) Upravi centralnog doma vojske, administrativni poslovi oko redovnih godišnjih ugovora o zakupu prostora, uplata i isplata članarina i hranarina za pomoćnike i asistente itd. U taj deo izbegnutog prikaza spada i mnoštvo raznih (uglavnom spektakularnih) aktivnosti vezanih za gotovo svakodnevni transport mačevačke opreme potrebne za časove iz magacina u prostor škola i nazad, šivenje i izradu odela, maski i mačeva, njihov redovni i kompletni godišnji remont, mesečne i vanredne popravke, ali i nabavke repromaterijala potrebnih za te aktivnosti, a što je sve obzirom na veliki broj članova imalo obim koji je obuzimao gotovo 1/3 svih poslova u Školi mačevanja.

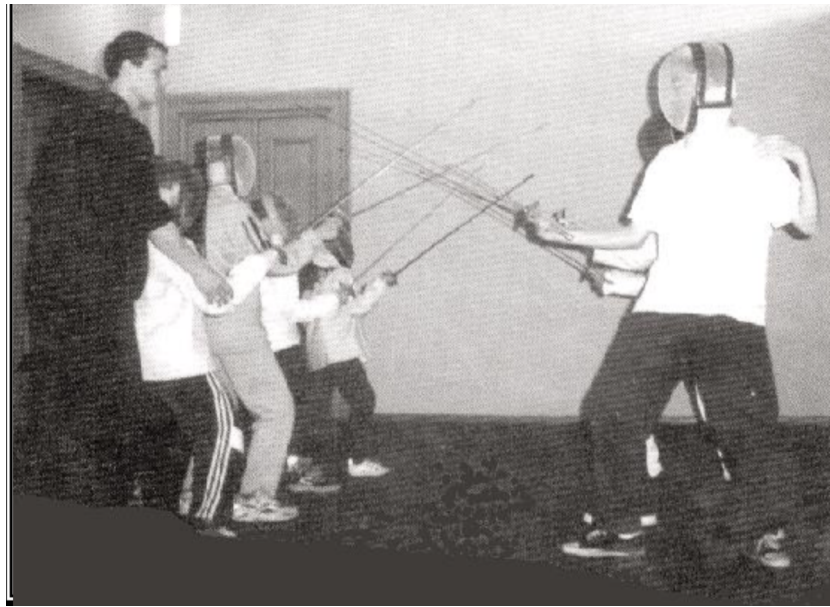
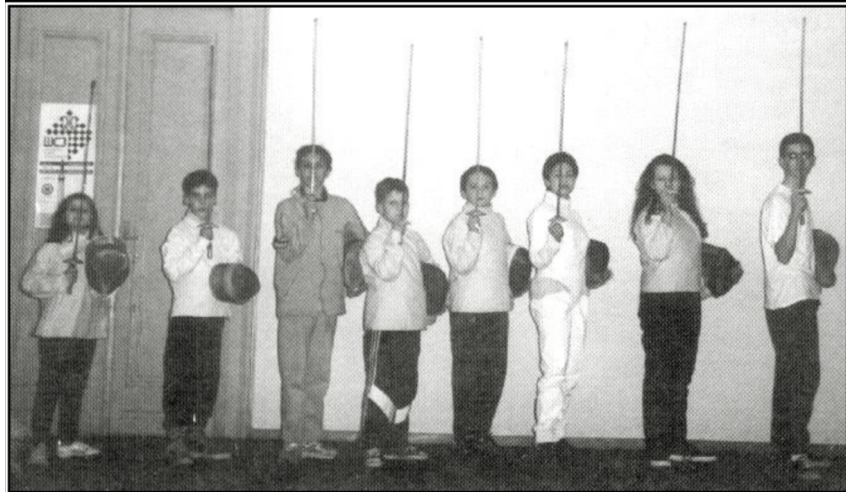
I period (predistorija škole - 1997-2000)

Mačevalačka sekcija Centralnog doma vojske SRJ i
formiranje *Mačevalačke akademije*

Tokom 1996. godine od strane Mačevalačkog kluba „Crvena Zvezda“, Nebojše Srećkovića – njenog dugogodišnjeg reprezentativca, Aleksandra Stankovića – pomoćnog trenera Mačevalačkog saveza Beograda i trenera MK „Crvena Zvezda, i Centralnog doma vojske Savezne republike Jugoslavije u Beogradu, je pokrenuta inicijativa za otvaranje mačevalačke sekcije pri ovoj vojnoj ustanovi.

Sekcija je počela sa radom 02.02.1997. godine u zgradi Centralnog doma na trećem spratu u holu ispred bioskopa. Časovi su se održavali ponedeljkom i sredom 19-20 sati i subotom 11-13 sati. Za aktivnosti sekcije (okupljanje članova, organizacije i držanje časova, nabavku i održavanje opreme) je bio zadužen Aleksandar Stanković, učitelj mačevanja sekcije. Sekcija je počela rad sa jednom maskom i jednim floretom.

Prva grupa članova mačevalačke sekcije Centralnog doma vojske

Rad sekcije je počeo sa 15 polaznika uzrasta od 8 do 13 godina. Broj članova će, međutim, tokom sledeća četiri meseca dostići 25, krajem 1997. godine 38 od kojih će 15 biti srednjoškolci i studenti, a nabavljenu opremu će činiti 15 floreta, 15 maski i 15 odela za mačevanje.

U mačevalačkoj sekciji se upražnjavalo sportsko mačevanje pa je oformljena i manja takmičarska grupa (uzrasta do 14 godina) koja se pripremala za mačevalačka takmičenja na nivou kluba, Beograda i Srbije.

Škola veoma brzo napreduje tako da već u drugoj godini svoga postojanja dostiže broj članova koji premašuje ukupno aktivno članstvo *Mačevalačkog saveza Jugoslavije* sa njegovih 6 klubova. Naime, u oktobru 1998. godine, mačevalačka sekcija Centralnog doma 120 članova svih uzrasta - od pionira do studenata i profesionalnih pripadnika Vojske i set opreme od 70 floreta, 50 maski i 50 zaštitnih mačevalačkih odela.

Prvi prostor za časove mačevanja *mačevalačke sekcije Centralnog doma vojske SRJ* i članova *Prve beogradske škole evropskog mačevanja* (budućeg Mačevalačkog kluba „Sveti Đorđe“)

Prva javna prezentacija rada *mačevalačke sekcije* je bila u svečanoj sali Centralnog doma, a povodom proslave Dana VJ – 16. jun 1997. godine, dakle, na onom istom mestu na

kome je pre gotovo 40 godina održan Prvi kup Beograda. Nakon toga takmičari pioniri sekcije učestvuju u decembru 1997. godine na Novogodišnjem turniru u Zrenjaninu gde osvajaju jedno prvo mesto u ženskoj pojedinačnoj konkurenciji i niz finalnih mesta u muškoj.

Takmičari mačevalačke sekcije CKVJ: Bojana Stanković, Sanja Stanković, Vesna Rodić, Smiljka Rodić, Saša Stevanović, Dragan Aranđelović, Sanja Pejčić, Aleksandar Đurović, Nikola Marković, Dušan Fetih, Igor Petrušić, Nikola Stanković, Ksenija Batinić sa učiteljem mačevanja Aleksandrom Stankovićem, na Novogodišnjem turniru MK „Omladinac“, u Zrenjaninu, 27.12.1997. godine.

Samo mesec dana kasnije – 24 januara 1998. godine održan je i Prvi novogodišnji mačevalački turnir Centralnog doma u Svečanoj sali doma. Ovaj turnir će postati tradicionalan i održavaće se svake godine. Na turniru je bilo oko 300 zvanica i gledalaca kao i izveštači gotovo svih dnevnih listova i više televizijskih studija. Aleksandar S.

Из Централног клуба Војске
Југославије
**СВЕЧАНИ ТУРНИР
МАЧЕВАЛАЦА**

Школа мачевања при Централном клубу ВЈ обележила је годишњицу рада свечаним турниром на коме су се огледале наде тог витешког спорта. Сарадња Мачевалачког клуба „Црвена звезда“, колектива Централног клуба,

родитеља и тренера **Александра Станковића** дала је изванредне резултате.

Минулог викенда организован је свечани турнир на коме су мачеве укрстили они најупорнији. Међу пиониркама најуспешнија је била **Бојана Станковић**, док је друго место заузела њена сестра **Сања**. Треће место заузела је **Весна Родић**. У конкуренцији пионира блистао је **Игор Петрушић**, који је надмоћно освојио прво место и наговестио своје велике могућности. За другу позицију изаборио се **Никола Марковић**, док је трећепласирани **Драган Анђелковић**. ●

Д. П.

Текст о одржаном турниру поводом прве годишњице постојања и рада мачевалачке секције при СК ВЈ, објављен у листу „ВОЈСКА“, бр. 288, 12.2.1998.

Први турнир мачевалачке секције Централног дома одржан 24.01.1998 и победник Никола Марковић (2010. године ће стећи звање инструктора мачевања)

Mačevalačka akademija

I pored prvih takmičarskih uspeha mačevalačke sekcije bilo je jasno da uslovi (improvizovan prostor hola, samo 4 sata nedeljno treninga i ograničena oprema po vrsti i količini uz nedostatak ozbiljnije forme finansiranja osim skromnih članarina) ne pružaju mogućnost da se sekcija ozbiljnije bavi vrhunskim takmičarskim mačevalačkom sportom.

Ovu situaciju je dodatno otežavao i značajan priliv novih članova koji je stvorio nedostatak ne samo prostora već i vremena za način rada (fokusirani trenerski pojedinačni rad sa manjom izabranom grupom od najviše 5 takmičara) koji je neophodan ukoliko su cilj takmičarski uspesi. Osim toga sve veći broj novopridošlih članova studentskog i starijeg uzrasta pokazivao je interesovanje za mačevanje, ali i nedostatak interesovanja i vremena za redovne i naporne treninge i takmičenja. Navedenom je dodatno doprinela i teška ekonomska (hiperinflacija), sankciona i politička pa i ratna situacija u zemlji koji su značajno otežavali nabavku posebne opreme propisane za oficijelna mačevalačka takmičenja i putovanja.

Svi izloženi razlozi su krajem 1997. godine naveli učitelja i rukovodioca sekcije Aleksandra Stankovića da koncept rada sekcije preusmeri sa sportsko-takmičarskog na sportsko-rekreativno mačevanje, a što je u to vreme bila potpuna novina u mačevalačkim krugovima Jugoslavije u kojima je kao „tabu“ vladao isključivo koncept vrhunskog sportsko-takmičarskog mačevanja.

Sa druge strane baš u tom periodu u vojsci SRJ je pokrenuta inicijativa o uspostavljanju nove ceremonije dodele počasne sablje novoproizvedenim oficirima. Otud se pojavilo i interesovanje u vojsci za izvorno (bojevo-istorijsko) mačevanje pravim sabljama.

Iz svih navedenih razloga je u subotu **22.12.1997** na predlog učitelja mačevanja Aleksandra Stankovića održan sastanak u prostoru malog amfiteatra Centralnog doma vojske sa početkom u 11. časova. Na ovom sastanku on je izneo predlog inicijativa novih aktivnosti mačevalačke sekcije, a za članove koji su zainteresovani za mačevanje tehnikama mačevanja pre nastanka sportskog mačevanja 19. veka. Ovaj predlog je imao nekoliko tačaka:

1. Da se u program redovnih aktivnosti članova sekcije pored sportskog mačevanja, a zbog novih tokova u vojsci (dodela bojeve oficirske sablje) uvede i koncept borbenog

(bojevog) mačevanja. Za početak bi bila reč o špadi (mač 18 veka), a kasnije sablji i drugim tipovima mačeva (rapiri, dvoručni mačevi itd).

2. Da se zbog proširenja programa novim vrstama mačevanja, ali i uvođenja aktivnosti koje se odnose na istraživanje, predavanja i edukaciju svih vrsta evropskog mačevanja, ova aktivnost odvija u okviru neformalne grupe koja će se osnovati pod imenom *Mačevalačka akademija*.

3. Da se u program aktivnosti *Mačevalačke akademije* uvede za zainteresovane članove i aktivnost *scenskog mačevanja*.

4. Da se postavi mačevalačka internet prezentacija (sajt) *Mačevalačke akademije* koji će ujedno biti i prvi sajt o mačevanju na prostorima bivše Jugoslavije. Ovaj sajt će se najvećim delom baviti borbenim (bojevim, istorijskim) i scenskim mačevanjem, a tek manjim delom sportskim (u rekreativnoj a ne takmičarskoj formi).

Predlozi su jednoglasno prihvaćeni a predlagač je preuzeo na sebe obavezu da pokrene aktivnosti vezane za izradu i nabavku mačeva i ostale zaštitne opreme koji su potrebni za rad *akademije*, popularizaciju i angažovanje oko postavljanja prezentacije.

Ovaj projekat je po svom sadržaju bio nepoznat u praksi mačevanja Jugoistočne Evrope tog vremena (u celoj Evropi je tada postojalo tek nekoliko škola u Francuskoj, Italiji i Velikoj Britaniji, ali sa po desetak članova) a aktivnosti vezane za njega će se odvijati zajedno sa aktivnostima mačevalačke sekcije Centralnog doma (kasnije „Oficirskog mačevalačkog kuba“). Ove dve mačevalačke grupe će tokom sledeće 2 godine steći veliki broj članova (preko 150) svih uzrasta, ali i prvu generaciju asistenata-instruktora: Mladena Milanovića i Slobodana Anića koji će biti glavni pomoćnici učitelju mačevanja. Mladen M.

Mladen Milanović i Slobodan Anić – prva generacija asistenata učitelja mačevanja u Mačevalačkoj akademiji mačevalačke sekcije Centralnog doma vojske Jugoslavije, i Aleksandar Stanković, učitelj mačevanja.

*

Aktivnosti 1998-2000 godina

10.02.1998. Članovima *Mačevalačke akademije* i *mačevalačke sekcije Centralnog doma vojske SRJ* su podeljeni manji i veći reklamni plakati za prijem novih članova. Plakati su namenjeni za postavljanje u školama i na prigodnim javnim mestima. Mladen M.

*

10.03.1998. Na predlog pukovnika Dragana Petrušića (ujedno i viši sportski trener) je održan sastanak u Odseku za kulturu i tradiciju Uprave za informisanje i psihološko-propagandno delovanje Generalštaba VJ. Obzirom da mačevanje u vojsci ima duboke korene u oblastima tradicije i kulture uspešnom radu Sekcije neposredno u okviru svojih formacijskih dužnosti će pružati neophodnu pomoć referenti tadašnjeg *Odseka za kulturu i tradiciju* i potpukovnik mr. Borislav Grozdić.

Na ovom sastanku je donesena odluka da učitelj mačevanja mačevalačke sekcije Aleksandar Stanković otpočne sa sakupljanjem potrebne građe vezane za istoriju mačevanja u vojsci, a kako bi bila napisana jedna knjiga na ovu temu. Uprava je dala sva potrebna ovlašćenja Aleksandru Stankoviću za pristup Vojnom arhivu Vojnoistorijskog instituta i bibliotekama Vojnog muzeja i Centralnog doma i obavezala se da će štampati prvo izdanje knjige. Aleksandar S.

*

15.03.1998. Svi članovi mačevalačke sekcije CKVJ su u 11 časova posetili Vojni muzej u Beogradu. Ova aktivnost se odnosila prvenstveno na posetu zbirci hladnog oružja, a koja je tematski vezana za rad mačevalačke sekcije. Članovi su mogli da prate osnove istorijata hladnog oružja u nas te vrste i forme mačevalačkog oružja kroz epohe. M.M.

*

19.05.1998. Članovi mačevalačke sekcije Centralnog doma su u 8,30 časova učestvovali, na poziv, u Jutarnjem programu prvog programa RTS. Pioniri ove sekcije, osim što su prikazali nekoliko mačevalačkih borbi aktivno su učestvovali svojim intervjuima u direktnom programu. U ovoj emisiji su bili Nikola Marković, Sanja Stanković, Bojana Stanković, Saša Stevanović, Igor Petrušić i Dragan Arandjelović. Slobodan A.

*

20.06.1998 Članovi mačevalačke sekcije, u okviru II priredbe »Radost saznanja« povodom proslave Dana vojske SR Jugoslavije su imali svoju javnu prezentaciju aktivnosti u Centralnom domu. U okviru priredbe su mačevaoci imali organizovan svečani mačevalački turnir. Turnir je bio organizovan u Svečanoj sali Centralnog doma i na njegovom otvaranju je govorila gospodja *Vera Jeftimijades Jobst*, poznati mačevalački šampion. Osim posmatrača, na turniru je bilo i više novinara. Slobodan A.

*

20.08.1998. Tri člana mačevalačke sekcije Centralnog doma su pošla na put u sportski kamp u Karatašu, a koji se organizuje u okviru aktivnosti Ministarstva sporta republike Srbije. Na ovaj sportski kamp, koji inače traje 10 dana pošli su: Vesna Rodić, Bojana Stanković i Sanja Stanković i učitelj mačevanja Aleksandar Stanković. Mladen M.

*

10.10.1998. U prostoru malog amfiteatra Centralnog doma vojske sa početkom u 19 časova članovima mačevalačke sekcije i Mačevalačke akademije, ali i predstavnicima *Odseka za kulturu i tradiciju* Uprave za informisanje i moral Generalštaba VJ predstavljena je knjiga Mačevanje (osnovi tehnike floreta). Knjigu je napisao učitelj mačevanja Aleksandar

Stanković, a za štampu pripremu uradio pukovnik Dragan Petrušić. Reč je o knjizi koja se bavi osnovima sportskog mačevanja i ona je urađena kao pomoćno sredstvo u obuci novih članova mačevalačke sekcije i Akademije. Ova knjiga inače predstavlja prvu knjigu o tehnici mačevanja na srpskom jeziku posle Drugog svetskog rata. Sadrži niz ilustracija i grafičkih prikaza i bavi se osnovnim mačevalačkim koracima koje treba da savlada svaki polaznik mačevanja pre nego što u ruku uzme sportski floret. Autor je tokom promocije knjige izjavio da će deo vremena izdvojiti i za pripremu pisanja drugog dela ovog priručnika, a koji će se odnositi na **položaje i radnje sa oružjem**. Knjiga je štampana u tiražu od 300 primeraka i može se naći osim kod autora i u biblioteci Centralnog doma vojske i Narodnoj biblioteci. Mladen M.

*

04.12.1998. Oficirski bal. Na poziv organizatora u Dom garde su pozvani članovi mačevalačke sekcije Centralnog doma vojske SRJ na Oficirski bal. Cilj je bio da se sa nekoliko atraktivnih mačevalačkih borbi sabljom učini još spektakularnijom svečanost obnavljanja tradicije od 150 godina ovog bala, a koja je bila prekinuta posle Drugog svetskog rata. Scenske borbe su izvodili Aleksandar Stanković – učitelj mačevanja i njegova dva asistenta, Mladen Milanović i Slobodan Anić, članovi posebne grupe u sekciji - *Mačevalačka akademije*. Mladen M.

Oficirski bal u Domu garde. Aleksandar Stanković, učitelj mačevanja mačevalačke sekcije Centralnog doma vojske SRJ i Mačevalačke akademije sa svojim asistentima (Mladen Milanović – levo i Slobodan Anić – desno)

*

21.09.1998. Danas su u terminu redovnog časa članovi *Mačevalačke akademije* i *mačevalačke sekcije Centralnog doma* obavešteni da je 15.9.1998. sklopljen ugovor o saradnji sa Univerzitetom „Djuro Salaj“ vezan za otvaranje **Prve beogradske škole evropskog mačevanja**. Prostor za rad škole se nalazi u sali pri bioskopu »Veselin Masleša«. Članovi škole osim prostora sale, koji je relativno skromnih mogućnosti zbog svojih dimenzija (14 metara sa 6,5 metara), mogu koristiti i hol bioskopa čije su dimenzije znatno veće. Škola je dobila i svoj prostor za držanje osnovne opreme.

Termini kojima se nastava održava su utorak i četvrtak 19-20 časova.

Škola je počela rad sa 6 polaznika i obzirom na stalno prijavljivanje novih interesenata, očekuje se da će kapacitet (15 učenika) ubrzo biti popunjen.

Pozivam i članove mačevalačke sekcije i Mačevalačke akademije da dolaze na mačevanje u ovaj prostor u ponuđene termine dok se redovna grupa novih učenika ne popuni. Aleksandar S.

*

05.10.1998. Članovima *Mačevalačke akademije* i *Mačevalačke sekcije CD* je predat prvi komplet od 10 školskih mačevalačkih maski. Ove maske su znatno lakše od klasičnih takmičarskih i zato su zgodnije za aktivnosti kako početnika tako i starijih članova dok vežbaju. Ova vrsta maski nije predviđena za borbe ili takmičenja. Pomenute maske će takođe premostiti nedostatak određenog broja klasičnih maski dok učitelj ne izvrši reparaciju 20 nabavljenih polovnih maski iz MK „Železničar“. Na ovaj način će Mačevalačka akademija i Mačevalačka sekcija CD posedovati 10 školskih i 70 borbenih maski. Maske su ručni rad učitelja mačevanja tako da svi koji su zainteresovani za posedovanje sopstvene školeske maske mogu se njemu javiti desetak dana ranije. Maske se izrađuju u beloj i crnoj varijanti. Cena je 20 nemačkih maraka. Mladen M.

Tom prilikom su grupi predana i 25 štitnika za grudi za ženske članove škola. Ukoliko neka od članica ne želi koristiti ovu grupnu opremu može svoj lični štitnik za grudi naručiti kod učitelja mačevanja desetak dana ranije kako bi ga izradio. Cena 15 nemačkih maraka.

*

21.10.1998. Članovi *mačevalačke sekcije CKVJ* i *Mačevalačke akademije* su u 11 časova posetili Vojni muzej u Beogradu. Ova aktivnost se odnosila prvenstveno na posetu zbirci hladnog oružja, a koja je tematski vezana za rad mačevalačke sekcije. Članovi su mogli da prate osnove istorijata hladnog oružja u nas te vrste i forme mačevalačkog oružja kroz epohe. Aleksandar S.

*

22.10.1998. Danas su članovi *Mačevalačke akademije* obavešteni da 23.10.1998 dodju u prostorije škole mačevanja »Djuro Salaj« u 19 časova na snimanje TV emisije na temu rada ove novootvorene škole. Članovi su zamoljeni da dodju ranije kako bi mogli zadužiti mačevalačku opremu. Slobodan A.

*

11.10.1998. U prostorijama CKVJ (mali amfiteatar) je bila prikazana, sa početkom u 18 časova video projekcija mačevanja sa poslednjeg Prvenstvu sveta u sportskom

mačevanju. Video prezentaciji, koju je vodio učitelj mačevanja Aleksandar Stanković, su prisustvovali gotovo svi članovi sekcije i Mačevalačke akademije. Prezentacija je trajala do 22. časa. U srdačnoj atmosferi druženja, pitanja i komentara. Ovom prilikom je dogovoreno da ova aktivnost postane redovna praksa u radu sekcije. Slobodan A.

*

14.11.1998. Danas je u prostorijama Centralnog doma vojske (mali amfiteatar na trećem spratu) u terminu redovnog časa od 11 do 13 sati održano predavanje na temu „Tipovi bojevih mačeva i nastanak sportskih“. Ovo predavanje, koje je prvo te vrste u nas, održao je uz prikaz mnoštva ilustracija Aleksandar Stanković, profesor mačevanja Mačevalačke sekcije CDi *Mačevalačke akademije* u Beogradu. Interesovanje je bilo veliko i predavanje je praćeno mnoštvom pitanja kako članova mačevalaca tako i publike koja je pozvana na ovo predavanje od strane uprave Centralnog doma. Mladen M.

*

28.12.1998. Danas su članovi *Mačevalačke akademije* i Mačevalačke sekcije CD obavesteni da je postavljena prva mačevalačka prezentacija mačevanja na prostorima eks-Jugoslavije sa adresom www.akademija.co.yu

On će se baviti teorijom, konceptom, programima i popularizacijom bojevog (borbenog) i scenskog mačevanja, a manjim delom sportskog mačevanja u rekreativnoj formi. Sajt će istovremeno biti i zvanično informativno glasilo o aktivnostima Mačevalačke sekcije CD i Mačevalačke akademije.

Sajt su tehnički pokrenuli i održavaju Mladen Milanović i Slobodan Anić, asistenti mačevanja u Mačevalačkoj akademiji i Mačevalačkoj sekciji CD, a njegov idejni pokretač, finansijer, dizajner i autor tekstova je Aleksandar Stanković učitelj mačevanja.

Pozivamo sve članove da posete ovu prezentaciju. Mladen M.

MACEVALACKA AKADEMIJA

Akademiya jedne, jos uvek zive, strasti koja je kao opsesija vladala citavim epohama. Brzina i izdrzljivost, gracioznost okretnost, preciznost i koncentracija, refleksi, takticko promisljanje... Najstariji evropski sport koji su jos renesansni majstori uvrstili u jednu od umetnosti. Osim lova, jahanja i tenisa, najomiljenija zabava ali I nacin zivota, evropske elitesvih epoha.

[AKADEMIJA](#)
[EVROPSKO MACEVANJE](#)
[ISTORIJA MACEVANJA](#)
[ORUZJE](#)
[SUSTINA VESTINE](#)
[PRAVILA MACEVANJA](#)
[SPORTSKO MACEVANJE](#)
[SCENSKO MACEVANJE](#)
[BORBENO MACEVANJE](#)
[ELITISTICKE SKOLE](#)
[DODATNI PROGRAMI](#)
[OPREMA](#)
[ORGANIZACIJA NASTAVE](#)
[AKCIJE](#)
[FILATELIJA I MACEVANJE](#)
[DAME I MACEVANJE](#)
[ESEJI](#)
[GALERIJA](#)
[FAQ](#)

*Web page by:
Fencing Academy Design Team
Webmaster: Mladen Milanovic*

*Postovani posetioci obavestavano Vas da je celokupna prezentacija optimizovana
za rad sa Netscape Navigator-om i to za verzije vece od 3.0. Prema nasim saznanjima korisnici Internet Explorer-a ne bi trebalo da imaju znacajnih problema.*

Главна страна првог мачевалачког сајта на простору екс-Југославије

*

15.01.1999. U posetu redovnom času mačevanja je došla ekipa TV emisije »Dozvolite...« prvog programa RTS, a koja prati aktivnosti vojske Jugoslavije. Ekipa je snimala razne aktivnosti mačevalačke sekcije sa najatraktivnijim borbama članova Mačevalačke sekcije CD i Mačevalačke akademije. Osim ovog, mlađji članova sekcije su dali intervju, a emisiju sa njenim glavnim sadržajem je vodio učitelj mačevanja Aleksandar Stanković. Ovom prilikom je dogovoreno da se u tom delu programske šeme RST-a rad naše sekcije u buduće intenzivnije prati. Aleksandar S.

*

20.01.1999. Danas su članove škole mačevanje »Djuro Salaj« obavešteni da će zbog loše finansijske politike ove matične kuće, koja je u roku od samo 4 meseca dva puta podizala cenu školarine i ima nameru da to učini i treći put, a što dovodi do osipanja broja članova, sve aktivnosti ove škole biti ugašene.

Članovi koji su se upisali u septembra prelaze u Centralni dom vojske. Škola mačevanja »Djuro Salaj« ovim prestaje sa radom. Aleksandar S.

*

22.01.1999. Tokom poslednjeg časa su članovi *Mačevalačke akademije* i mačevalačke sekcije CD obavešteni da je u saradnji sa Mačevalačkim klubom „Crvena Zvezda“ pokrenuta Škola mačevanja za polazniuke mlađeg uzrasta u Osnovnoj školi „Radomir Putnik“. Nastavu mačevanja će držati prof. Aleksandar Stanković utorkom 17-18 časova u holu škole i subotom 15-16 časova u sportskoj sali. Odziv interesenata na prvom času je bio izuzetan (10 devojčica i 6 dečaka). Mladen M.

*

23.01.1999. Održan Drugi novogodišnji turnir mačevačke sekcije CD. Turnir je počeo u 10 sati i završio se u 20,30. Osim pionira i juniora na turniru su prvi put učestvovali i stariji članovi i članice. Na turniru se po prvi put koristila električna oprema za signalizaciju pogodaka kupljena iz donacije „Globos“ osiguranja. Pobjednik na ovom turniru je po drugi put Nikola Marković. Aleksandar S.

Drugi novogodišnji turnir Mačevalačke sekcije Centralnog doma vojske SRJ

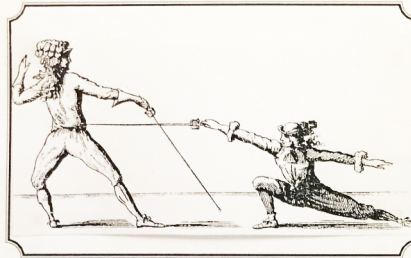
*

24.03.1999. Danas su članovi *Mačevalačke akademije* i Mačevalačke sekcije CD obavješteni da zbog ratnih dejstava nastava u prostorijama Doma vojske do daljeg neće biti održavana. Alternativni prostor je na Tašmajdanu u terminima: ponedjeljak i sreda od 19 časova kao i na Kalemegdanu subotom (ukoliko to vremenski и ратни uslovi budu dozvoljavali).

Ova odluka važi i za članove novootvorene škole mačevanja u OŠ »Radomir Putnik«. Aleksandar S.

*

15.05.1999. Izrađen je nov katalog Mačevalačke sekcije CD i Mačevalačke akademije. Svi članovi koji su zainteresovani da u svojim sredinama podele katalog za popularizaciju i upis novih članova mogu se javiti učitelju ili asistentima. Katalog je štampan u 700 primeraka. Slobodan A.

наше околне земље, пре свега, Румунија, Мађарска, Бугарска, Грчка и Аустрија имају на стотине клубова (Мађарска има, на пример, око 150.000 регистрованих мачеваца). У свим тим земљама традиција мачевања никада није била прекидана, па све оне имају своје националне школе, по којима се разликују. Међу њима су најпознатије: **руска, француска, пољска, мађарска и италијанска**. У свим тим земљама је мачевање један

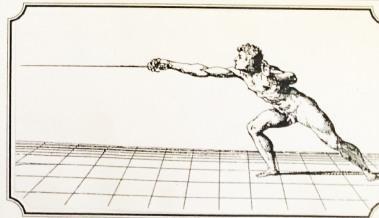
од базичних професионалних спортова, док рад мачевалачких клубова и такмичења прати мноштво специјализованих часописа и телевизијских канала. Сваке године се на разним језицима штампа велики број стручних билтена и књига из области мачевања, пошто тај спорт, после аутомобилизма, има највећу динамику развоја и промена. **О популарности мачевања** у свету, као спортске гране, говори и податак да на

веку, а који је и данас познат као оружје спортског карактера, некада је служио као оружје за вежбу пред двојом који ће се водити мачем или сабљом.

Прва такмичења у мачевању су се одвијала још у древном **Египту** о чему говоре слике на гробницама. Она су се одржавала и током историје у **Јапану, Персији, Старој Грчкој, Риму** итд, а посебно су била популарна у средњем веку на турнирима ритера, а касније и у надметањима мноштва школа мачевања широм Европе.

Мачевање је током историје углавном било вештина борња у ратовима, двојојима и турнирским надметањима помоћу дугих сечива и бодјеа. Историја бележи да се **мач** употребљавао још пре 5000 година. **Сабља** је почела да се користи тек после освајања са истока. **Флорет**, који је настао у 18.

Од **Првих Олимпијских игара** - 1896. мачевање је

олимпијски спорт. Године 1913. је основана Међународна мачевалачка федерација (FIE), под чијим покровитељством се одвијало мноштво турнира, као и европска и светска првенства широм света.

Данас је мачевање индивидуални борилачки спорт. Његова суштина је у знању употребе трију врста хладног оружја (**мач, сабља, флорет**) и сопственог тела током борбе и тренинга. У мачевалачкој борби оружје такмичари супротстављају међусобно своје **технике, тактике, стратегије, брзине, снаге, предвиђања и остале способности**. Сваки борац тежи да оствари zamiшљени план деловања како би први постигао **пет погодака**, док при томе покушава да спречи противника да то исто учини њему. За време тренинга и борбе противници се уче међу **гледања, осећаја, предвиђања, препознавања**, али и **обмањивања противника**. Учи се и **брзини, брзмиклоси, снаги**

кости, самосавладавању, стрпљењу, храбрости, крвативности и издржљивости.

Мачевалачки спорт, из тих разлога, за разлику од многих других, има врло јак елеманат мултидисциплинарности односно у себе укључује особине спортиста који упражњавају више спортова. **Мачеваоц** је такмичар **атлетичар, боксер**

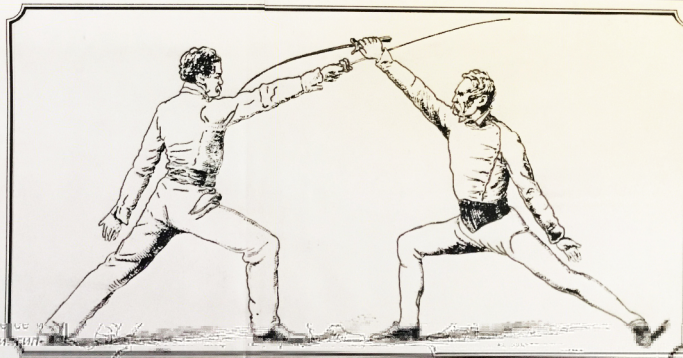
али и **шахиста**.

Зато што садржи врло високе захтеве психомоторне координације великог броја покрета, мачевање има и значајан утицај на развој не само здраве деце већ је уједно и корективан код оне која имају проблеме са моторичким деловањем.

Можда најбитнија разлика у односу на многе друге

спортове јесте у томе што мачевање не развија аутоматску - рефлексну брзину и понашање, већ супротно - **брзе реакције** и понашања која проистичу из **учавања проблема** и **промишљеног реаговања**.

У свету, иначе, мачевање је врло популаран спорт са клубовима чији број у Европи се мери хиљадама. Само

*

15.06.1999. Zbog završetka mačevalačke sezone i zatvaranja sale za aktivnosti na Tašmajdanu tokom leta neće biti održavani časovi. Iz tog razloga sam bio prinuđen da za potrebe članova iznajmim alternativni prostor u OŠ »Jelena Četković« kod »Liona«. Nastava će se u tom prostoru održavati sredom i petkom od 17-19 časova u fiskulturnoj sali. Visina članarine se neće povećati pošto dosadašnji iznos pokriva troškove zakupa novog prostora. Aleksandar S.

*

02.07.1999. Za članove *Mačevalačke akademije* i Sekcije Centralnog doma su zbog boljih termina (20-21) čas, utorkom, sredom i četvrtkom, kao i zbog mogućnosti da se radi na otvorenom prostoru, aktivnosti organizovane na stadionu »Crvene Zvezde«. Ukoliko vreme bude loše časovi će se održavati ili na pokrivenoj atletskoj stazi ili na tribinama stadiona – delu koji je pokriven. Takodje, mačevaoci imaju pravo da jedan sat pre početka termina (19-20) koriste teretanu. Aleksandar S.

Članovi *Mačevalačke akademije* i *Mačevalačke sekcije Centralnog doma VSRJ* na stadionu Crvene Zvezde

*

30.07.1999. Obaveštavam članove *Mačevalačke akademije* i *Mačevalačke sekcije SD* da ukoliko se na stadionu održava fudbalska utakmica u terminu časa, neće biti moguće održati redovan termin mačevanja pošto je tada stadion zatvoren za sve ostale aktivnosti.

U tom slučaju alternativni prostor i zborna mesto za čas je plato ispred stadiona »Partizan«. Mole se članovi, da ukoliko vreme bude pogodno za čas, prisustvuju nastavi i na čas dodju u sportskoj opremi pošto adekvatne svlačionice nema. Termin će biti od 18 časova do mraka. Aleksandar S.

*

10.08.1999. *Mačevalačka akademija* i *Mačevalačka sekcija CD* zbog lepog vremena organizuje još jedan termin za mačevanje na Kalemegdanu svake subote od 19-22 sati ispod zidina Vojnog muzeja u Beogradu (u nastavku puta kod spomenika Zahvalnosti Francuskoj). Mladen M.

*

01.09.1999. Obaveštavam članove *Mačevalačke akademije* i Mačevalačke sekcije CD da se sa aktivnostima delimično vraćamo u prostor Centralnog doma vojske. Termin u kome će biti održavano mačevanje će biti svake subote od 11-13 časova. U terminima utorak i četvrtak na stadionu »Crvene Zvezde« se mačevanje i dalje održava, dok se termin **petkom gasi**. Aleksandar S.

*

03.09.1999. Članovima Mačevalačke akademije i mačevalačke sekcije CD je podeljeno 50 besplatnih primeraka časopisa »Vojska« u kojima je počeo da izlazi feljton koji će biti objavljivani u 20 nastavaka gde učitelj mačevanja Aleksandar Stanković prezentuje osnovne elemente sistematike noževa kao i tehnike njihove upotrebe u borbi. (U nastavku teksta će biti prikazani samo sačuvani primerci feljtona – primedba iz 2025). Slobodan A.

Занимљивости о ножу БАЈОНЕТ

Бајонет је хладно оружје, учвршћено на врх ватреног пешадијског оружја дуге цеви. Наменен је првенствено за убод. Он је нека врста синтезе копља, мача и бодежа. Највећу улогу је стекао када је пушка почела да добија све већи значај, а копље и мач били потиснути из употребе. Пушка у то време није била довољно савршена и ефикасна да би била једино пешадијско оружје, јер је имала само један метак, па је након испалења постајала практично неупотребљива до следећег пуњења.

Сматра се да је први бајонет постављен на пушку још 1642. године, а да је процват доживео у 17. 18. и у првој половини 19. века. Бајонети су се израђивали у разним дужинама и са разним механизмима, помоћу којих се учвршћују на уста цеви. Углавном немају сечиво, а било је и оних са округлим пресеком.

Немци су за време Другог светског рата направили револуцију у измени облика и упо-

треби бајонета. Ти резултати се користе и данас. Наиме, бајонет је скраћен, добио је форму врло сличну ножу. Конструисано му је сечиво, тако да се могао користити као сваки нож, а не само као бодеж, и носио се у канијама за опасачем и постављао на уста цеви по потреби.

Данас је бајонет скоро свим избачен из употребе,

пошто пушка испод цеви има низ веома значајних носача и елемената. Али зато је нож - са мање или више карактеристика, сличан бајонету, саставни део опреме војника сваке савремене армије.

На слици је приказан бајонет из Другог светског рата. Поред механизма за учвршћивање на цев (дугме са шином на крају дршке), бајонет - *нож на дршки* има ослонац за кажипрст и ослонац за мали прст. Та два ослонаца указују да је предвиђен и за непосредну борбу без постављања на цев. Дуж сечива има канал - улегнуће за улаз ваздуха и отицање крви.

Бајонет има и металну канију. Њен значај је велики, али углавном заборављен: (1) спречавала је самоповређивање; (2) задржавала је уље којим је бајонет подмазиван; (3) штитила је сечиво од дејстава ватреног оружја, прашине и лома; (4) служила је за безбедно увежбавање у борби ножем с обзиром на то да на врху има куглицу која би на буци спречавала кобни убод.

А. С.

*

11.09.1999. Данас је у простору Centralnog doma vojske SRJ (mala sala na trećem spratu) u terminu redovnog časa od 11 do 13 sati održano predavanje na temu „*Nastanak sportskog mačevanja iz dvobojnog bojevog mačevanja*“. Predavanje je održao uz prikaz mnoštva ilustracija Aleksandar Stanković, profesor mačevanja Mačevalačke sekcije CDVSRJ i *Mačevalačke akademije* u Beogradu. Interesovanje je bilo veliko i predavanje je praćeno sa mnoštvom pitanja kako članova mačevalaca tako i publike koja je pozvana na ovo predavanje od strane uprave CDVSRJ. Članovi koji nisu imali priliku da prisustvuju predavanju mogu dobiti video kasetu sa njegovim snimkom koja se nalazi kod asistenta Mladena Milanovića. Mladen M.

*

16.09.1999. List „Vojska“, Feljton (sačuvani deo) učitelja mačevanja Aleksandra Stankovića

Занимљивости о ножу ИЗВЛАКАЧ

Нож извлакач је занимљив због своје дршке. Она покушава да реши стари проблем: како начинити поуздан механизам да се нож у борби може ефикасно покренути уназад, а да при том не исклизне из шаке. Тај проблем се јавља уколико: (1) противник руком ухвати наше сечиво; (2) наше сечиво упадне у посебно начињене прорезе између противничког сечива и његове накрснице, чиме нам наш нож може бити ишчупан из шаке; и (3) уколико треба брзо и успешно извући нож након боја.

Таква дршка то решава тако што је начињен „П”-ослонац на доњој страни дршке у који улази кажипрст руке која држи нож. Повратни држач за кажипрст омогућава да се дршка ножа успешно искористи и за ударац, без страха да ће се због тога промени њен положај у шаци.

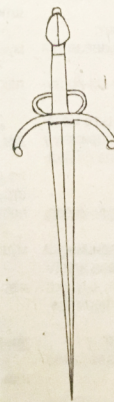
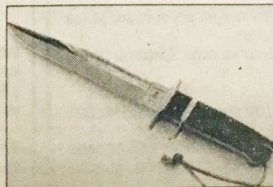
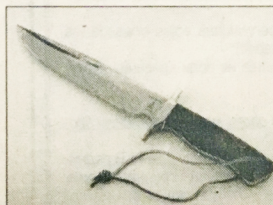
Та врста ослонаца је преузета од мачевалачких дршки типа „гардер”. Ста-

ра верзија ослонаца који се уграђивао на дршку ножа је била у виду два прстена постављена са супротних страна дршке. Кроз горњи прстен се провлачио кажипрст, а кроз доњи - средњи прст. Палац је стајао на горњој страни дршке и није имао никакву функцију. Мали и домали прсти су држали дршку чврсто уз корен шаке. Тај тип ослонаца води порекло од италијанске мачевалачке дршке и омогућава успешну контролу и вођење сечи-

ва око осе подлактице.

На крају дршке, нож има и отвор кроз који је провучена гуртна од коже. Њена намена је двострука: да спречи испдање ножа из руке и да задржи крај дршке фиксиран за корен шаке. Та два елемента имају велики значај, посебно ако се изводи борбена акција - „*флеш*”, када је потребно, након скока, муњевито проћи поред противника који је убоден, а при том задржати сопствени нож у шаци.

А. СТАНКОВИЋ

„ВОЈСКА” 32 16. 9. 1999.

*

05.10.1999. Danas su Aleksandar Stanković, učitelj mačevanja i njegovi pomoćnici i pomoćnici Mladen Milanović i Slobodan Anić učestvovali u emisiji »Nedeljom popodne« I programa RTS. U ovoj emisiji, koja se emitovala uživo, osim komentara vezanih za istorijat mačevanja, bila je prikazana i jedna scenska borba. Prilog iz ove emisije je naknadno više puta emitovan. Slobodan A.

*

11.10.1999. Članovi, pioniri, mačevalačke sekcije Centralnog doma vojske su pozvani da učestvuju u programu svečane priredbe »Radost Evrope« koja se tradicionalno održava svake godine u centru »SAVA«.

U programu koji je trajao 10 minuta su učestvovali svi pioniri sekcije a prikazane su ne samo mačevalačke borbe već i jedna grupna scenska borba. Slobodan A.

*

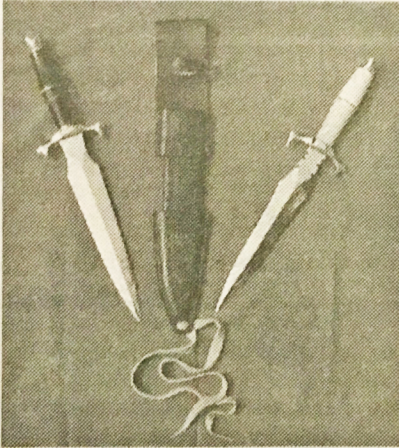
14.10.1999. List „Vojska“, Feljton (sačuvani deo) učitelja mačevanja Aleksandra Stankovića

Занимљивости о ножу

БОДЕЖ ХВАТАЧ

На слици је приказан један од класичних борбених бодежа. По форми је сличан бодежима који су били доминирали на прелазу из 16. у 17. век.

Дршка није анатомски формирана, тако да бодеж могу да користе и леваци и дешњаци. Зато се нож у борби не може чврсто држати. Али то није случајно. Његов творац је намерно желео да створи повећану слободу кретања дршке. Између накрснице и самог сечива се на обе стране налазе по два канала који чине зуб. Њихова сврха јесте врло једноставна и назире се у самој форми накрснице (гарде) ножа, која је повијена унапред. Та форма показује да је првенствена намена ножа да у борби

ме добија? Противников нож се фиксира, као да је ухваћен руком. При томе се противнику може нанети убод; његов нож се може истргнути из руке, а може се и противниково сечиво поломити. Из тог разлога дршка је формирана тако да омогућава слободу покрета шаке, што не би био случај да је формирана анатомски.

Сечиво овог бодежа је, као што се види, четворобридно и без икаквих канала. Његова лоша страна јесте што корисник треба да је врло вешт и брз, пошто дршка није анатомски направљена, па нож не може сигурно да лежи у шаки, противник када је ухваћен у накрсницу и сам може то хватање да искористи за избацивање бодежа из руке.

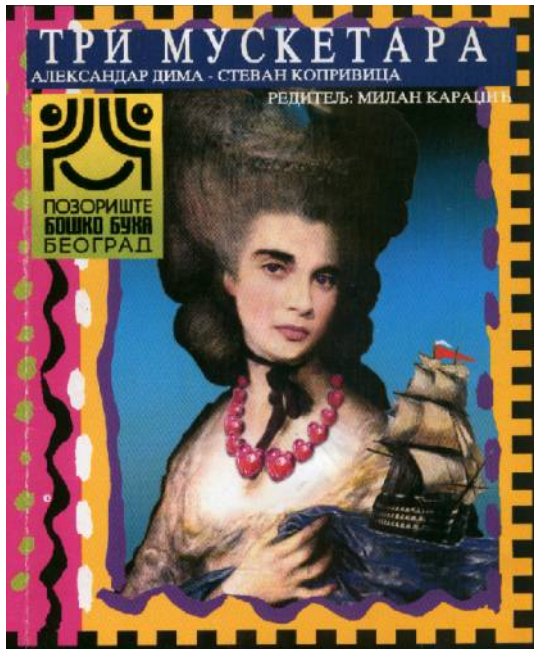
ухвати противниково сечиво које клизајући долази до једног од два зуба, запиње и бива ухваћено у накрсницу. Постоји још једна сврха, али обрнута. Сечиво противника се хвата накрсно, а затим увртањем шаке уводи у један од та два зуба. *Шта се ти*

А. С.

„ВОЈСКА“ 32 14. 10. 1999.

*

15.10.1999. Aleksandar Stanković, profesor mačevanja, je na poziv akademika Branimira Živkovića uključen kao asistent scenskih borbi u projekat režije i obuke glumaca pozorišta »Boško Buha« za predstavu »Tri musketara«. Planirano je da aktivnosti na projektu traju više meseci. Ovom prilikom je Aleksandar Stanković angažovan i za izradu šest španskih rapira koji će se koristiti u scenskom mačevanju. Mladen M.

*

23.10.1999. Obaveštavaju se članovi Mačevalačke akademije i Mačevalačka sekcija CD da će tokom sledećeg termina treninga biti održano predavanje iz borbenog mačevanja na temu Svrha i tehnika upotrebe konzolete kod španskog rapira. Članovi će tom prilikom moći po prvi put da se upoznaju sa ovom vrstom mača koji je napravljen za potrebe scenskih borbi u pozorišnoj predstavi Tri musketara. Ovo će ujedno biti i prvo predavanje na tu temu održano na prostorima bivše Jugoslavije (a najverovatnije i Balkana). Aleksandar S.

*

29.10.1999. Učitelj mačevanja Mačevalačke akademije i Mačevalačke sekcije Centralnog doma je pozvan od strane Akademije umetnosti „BK“ da studentima glume treće i četvrte godine (klasa prof. Branislava Jerinića i Petra Banićevića) drži nastavu scenskog mačevanja (dva puta nedeljno po dva časa) Ovaj angažman je od velikog značaja za aktivnosti *Mačevalačke akademije* koja promoviše i umetnost scenskog mačevanja, ali i za članove glumce i članove koji imaju zanimanje za studije glume. Slobodan A.

*

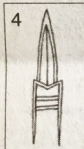
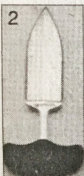
04.11.1999. List „Vojska“, Feljton (sačuvani deo) učitelja mačevanja Aleksandra Stankovića. Mladen M.

Минијатуре о ножу

БОКСЕР НОЖЕВИ

Нож на слици је по својој форми веома необичан. Има традицију дужу од 3.000 година. Земља његовог порекла је Индија и тамо га зову **катар** („ва-трена песница“ – слика 4). О чему је реч? Намена ножева те групе (у коју спадају и ножеви са слике 1. и 2) јесте да својом крајње специјализованом формом стекну и потпуно одређену намену. Због тога су скоро неупотребљиви, уколико се не користе на начин за који су предвиђени. У Индији је, као и на Далеком истоку, то-

ком историје, на-стало више бори-лачких вештина. Једна од врло по-пуларних и веома ефикасних била је слична европском боксу. Примећено је да кратак, брз и снажан ударац пе-сницом може бити много убојитији уколико се она на-оружа. Ударац је

бан уколико се на таквој пе-сници налазио специјално израђен нож.

Бодови овим ножем наносе се искључиво боксерским ударцима, па је тај тип ножа био врло популаран међу борцима који су за борбenu технику имали бокс. Нож има и метални оквир који штити подлактицу са горње и доње стране, те рукохват у облику ћириличног слова Н, који онемогућава да нож испадне из шакве. На горњем крају, при лакту, обично је фиксиран кожном кашим, али постоје и типови који имају прстен кроз који треба

увићи руку. Показало се да је то потребно будићи да се без прстена сечиво често неконтролисано кретало улево и удесно. Због свега тога катар је веома незгодан за противнике наоружане обичним ножем. Борба два борца, наоружана таквим ножевима, била је врло слична класичном мачевању, пошто су скоро све акције морале да се изводе радњама из лакта и подразумевају су бодове право.

На сликама 1. и 2. приказане су „браћа“ тог ножа, чија је једина мана била незграпност. Користе се на исти начин, али њихове димензије их чине много подеснијим за држање. Њихова форма је настала када су окинуте шине за заштиту подлактице и кашими или прстен за њено фиксирање. У том смислу новодобијени нож је остао врло опасно оружје, али са низом недостатака. Они су толико велики да је њиме наоружан борац (за разлику од свог претходника) у инфериорном положају у односу на противника, наоружаног обичним ножем. Мана су, кратко сечиво, дршка која не спречава кретање лево и десно и незаштићеност шакве од убода.

На слици 3. приказана је комбинација боксера и ножа. Форма сечива указује да је он првенствено намењен онечању, а не боду, у смислу боксерског удараца. Нож има и благо повијен врх нагоре, што значи да је предвиђен за бод одоздо. А. С.

Минијатура из стратегије

ЗОНЕ ЗАБРАЊЕНИХ ЛЕТОВА

Зоне забрањених летова – су најнелогичнији израз у савременој војној теорији и пракси. Нима се означавају зоне на северу и југу Ирака изнад којих не смеју да лете ирачки авиони, али су летови допуштени америчким и британским и то за извиђање, осматрање и свакодневна борбена дејства по циљевима на тлу.

Према тумачењу Пентагона, амерички авиони у „зонама забрањених летова“ само одговарају у самоодбрани на нападе Ирачана, а довољан разлог за то је да буду осветљени ирачким радарским снопом или наслатично гађани противавионским топом. У исти мах Пентагон редовно извештава да у борбеним мисијама над Ираком није било ни губитака ни штете, док ирачки извори редовно региструју бројне жртве међу цивилима.

„Зоне забрањених летова“ су провидна маска за ваздушни терор над сувереном земљом и за неограничену самовољу једине суперсиле и њених највернијих савезника. Боље од било чега другог о томе сведочи цинична изјава америчког председника Клинтона изречена у време четвртог ваздушног удара на Багдад, у склопу акције „пустинска лисица“ у децембру прошле године: „Верујемо да је ова акција у интересу ирачког народа и свих народа на Блиском истоку.“

В. ЦЕРОВИЋ

*

10.11.1999. Zbog slabog priliva novih članova i nerentabilnosti nastavka rada gase se aktivnosti u OŠ »Mladost«, a članovi koji su se upisali u ovaj ogranak sekcije Centralnog doma vojske prelaze na časove koji se drže u Centralnom domu. Aleksandar S.

*

18.11.1999. List „Vojska“, Feljton (sačuvani deo) učitelja mačevanja Aleksandra Stankovića. Mladen M.

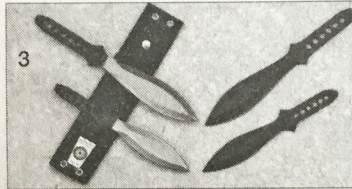
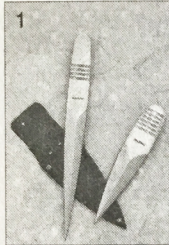
Занимљивости о ножу

БАЦАЧИ

Баџачки ножеви чине засебну породицу. Као оружје које се држи у руци и служи за блиску борбу, може послужити под извесним техничким условима и за дејство на даљину (баџачњем).

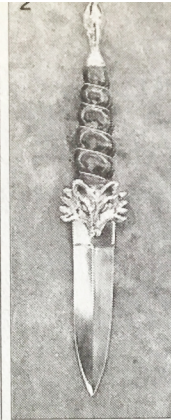
Који су то технички услови? Видљиви су већ на први поглед. Сечиво мора бити теже од дршке, или бар уравнотежено с њом. Најбољи тип те врсте је онај код кога дршке и нема већ је цео нож сечиво са тежиштем напред. Други предуслов је релативно велика тежина тих ножева. Наиме, лаган нож неће, без обзира на јачину замаха, моћи да стекне потребну инерцију, па ни јачину, да би могао да се успешно забоду у мету. Из тог разлога многи од ножева те врсте имају у појединим деловима унутрашњости сечива олову или фиксирану живу. Напомињемо: фиксирану, пошто постоје баџачки ножеви и са променљивим тежиштем. Ти ножеви дуж унутрашњости сечива имају затворени канал у коме се креће жива. Приликом замаха жива одмах усмерава сечиво врхом напред тако да се нож, док лети, не okreће, што је случај са ножевима који имају фиксно тежиште.

Баџачки ножеви који се okreћу док лете имају нешто већу инерцију, па и убудну моћ, али захтевају и већу вештину, јер треба тачно прора-

чунати време ротације са удаљеношћу циља. Ако се то не уради довољно увежбано и вешто, нож ће уместо врхом ударити дршком или сечивом. Друго битно својство баџачких ножева је врло агресивно изражен врх.

Већина баџачких ножева има двосекло сечиво које је израђено од невероватно жилавих челика. Такав материјал је неопходан пошто баџачки ножеви трпе вели-

ка и учестала напрезања при удару у мету. С друге стране, сечива том типу ножева не служе за сечење, већ за олакшавање пробијања. Наиме, врх много лакше и са мање отпора улази у мету ако странице клина, који он чини са сечивама, и саме просецају пут кроз препреку.

Постоје и баџачки ножеви (фотографија 2) који имају дршку тако формирану да и она представља својеврсни шиљак. Тиме се постиже много већа вероватноћа убода у случају да нож, док ротира, не погоди циљ сечивом. Ножеви са два врха су претече целе породице баџачких ножева који имају три, четири и више сечива. Сечива и врхови таквих „ножева“ су распоређени и формирану у једној равни да приликом бацања лете слично диску. Велика брзина ротације и бројни шиљци омогућавају практично стопроцентно забодање у мету, при сваком замаху, наравно, под условом да је погодак остварен.

У баџачке ножеве се убрајају и различити типови тањирастих и прстенастих сечива, која се бацају слично фризију, али и чувене звезде *шурiken*, које имају од три до шест кракова, а израђују се у разним величинама.

А. СТАНКОВИЋ

НАРОДНЕ УМТВОРИНЕ

Поштуј друга као кума.

По другу ћеш себе познати.

Љут човек не задржава пријатеље.

Док човек са човеком не поједе товар (шак) соли, не може га добро познавати.

Добро је и у паклу имати пријатеља.

Држи се старог вина и старог пријатеља.

С ким си, онакав си.

Планине се не среташу, али се пријатељи увек пронађу у земљи и свету.

Прикупио Радул МАРКОВИЋ

*

20.11.1999. Чланови Маџеваљачке академије и Маџеваљачке секције SD су позвани на премијеру представе “Комедија забуне” Вилијема Шекспира. Овај комад у режији Бојане Лazić ће бити приказан у току следећих десетак дана на малој сцени Народног позоришта у Београду. Професор маџевања Александар Станковић на позив Академије уметности “BK” учествује у постављању сценских борби за овај позоришни комад. Слободан А.

Академија уметности «Браћа Караџић»
Мајсторске класе уметности

William Shakespeare

КОМЕДИЈА ЗАБУНЕ

ГОДИШЊИ ИСПИТ
СТУДЕНАТА III ГОДИНЕ
ПОЗОРИШНЕ РЕЖИЈЕ

класа професора Николче Миливојевића и
Аније Манић

НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ
сцена «Рама Пазовић»

7. децембар 1999. у 20.30

превод
ЖИВОЈИН СИМИЋ и СИМА
ПАНДУРОВИЋ

режија
БОЈАНА ЛАЗИЋ

издор сценографије и костима
СНЕЖАНА РАКИЋЕВИЋ

музика
ЈАЊА ЛОНЧАР и ЕДИ БОН

професори макеванја
СТАНИСЛАВ ЖИВКОВИЋ и
АЛЕКСАНДАР СТАНКОВИЋ

организација
ЈЕЛЕНА ДРАГИШИЋ

*

29.11.1999. Održan je sastanak članova *Mačevalačke akademije* i *Mačevalačke* sekcije Centralnog doma na kome su na predlog Aleksandra Stankovića u okviru aktivnosti *Mačevalačke akademije* osnovane dve nove sekcije: sekcija za scensko mačevanje i sekcija za oružnu muzeologiju. Prva sekcija će se baviti programima vezanim za scensko mačevanje a druga mačevalačkom opremom vezanom za projekat borbenog (klasičnog) – „istorijskog“ mačevanja. Slobodan A.

*

09.12.1999. List „Vojska“, Feljton (sačuvani deo) učitelja mačevanja Aleksandra Stankovića. Slobodan A.

Занимљивости
о ножу

ПРОБОЈНИ БОДЕЖ

Тип бодежа означен одредницом пробојни има специјалну намену: да подре што дубље, уз што мање отпора. Отпор расте ако са дубином расте и ширина ране. Стога се ти бодежи праве у облицима сличним шилу.

У средњем веку тешки оклопници су на посебно узгајане коње били постављани помоћу дизалица. Ако би се догодило да у борби неко од њих буде оборен, било је готово немогуће да устане, па ни да се брани. Тада су се ти бодежи најчешће користили за задавање последњег удараца тј. за пробијање оклопа и наношење убода у неки од виталних органа. Облик њиховог сечива је обезбеђивао да чим оклоп буде пробушен сечиво улази дубоко. Да је оно било другачије (клин), пробијање оклопа би трајало колико и само убадање.

Сви тадашњи бодежи, с обзиром на намену, били су у складу са технологијом тога доба и прављени посебним металуршким поступцима. Посебност се огледала у томе што се такве тврдоће нису израђивала сечива друге намене. Захтеви који су се односили на квалитет метала од кога су се израђивали борбени бодежи и мачеви су ишли у правцу повећане еластичности и отпорности на ударац, лом и корозију. Пробојни бодежи нису трпели тај вид (бочно) напрезања.

Сем тога, у збиркама се може видети много типова пробојних бодежа који су поломљени код дршке, без сечива, као и велика коли-

„ВОЈСКА“ 48 9. 12. 1999.

РАЗНОДА

Хладно оружје у борби УБОД ПОКРЕТОМ НОГУ

Наоружана рука увек се у борби налази напред, спремна у сваком тренутку за све врсте препрека, вребајући најближу тачку противника, док сам рад ногу обезбеђује и брзину и силу убода, чија су изворишта у тежини целог тела

Само један положај ножа у шасти омогућује најкраћи пут до противника, наравно ако се придржавамо правила правца врха. То је положај у коме је врх најистуренији, усмерен напред и између кажипрста и палца. Угао између врха сечива и површине која се боде тада је око 90 степени. Држећи нож сечивом надоле или нагоре не само да при покушају убода увек идемо лучном трајекторијом и не остварујемо ефикасан угао врха већ су и сви прсти шаке истуренији од сечива које држимо, а у замаху и цела подлактица.

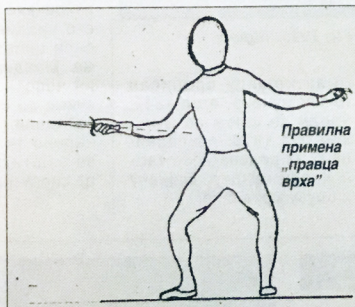
Нож се у борби првенствено користи за убуд, као бодеж. Посекотина може имати значај само ако је нанесена великом тежином насталом услед инерције од замаха сечива и ако је пут сечива по тачки повређивања довољно дугачак и трајан. Ништа од помешног нож не обезбеђује, јер зато је направљена сабља.

У правилу (не)употребе сечива каже се да је сечиво ножа превише лагано да би добило потребну инерцију и превише кратко да би имало довољно дугачак пут да направи дубоку посекотину. Такође, сечива ножа су прилично тупа (чак и она најоштрија) да би, на пример, као бритва, својом оштрином компензовала све те недостатке.

Тако оштро сечиво не би било погодно за борбу и због многих других разлога. Употребу ножа за сечење треба избегавати и зато што је немогуће изазвати посекотину сечивом а да се њиме не замахује, односно не чини кретање које је лучно, а не праволинијско. Тај покрет увек омогућује противнику да праволинијски, најкраћим путем, брже изведе успешан бод у тело.

Ма колико то парадоксално звучало, према правилу бода, убуд ножем се не наноси покретом руке већ покретом ногу. Прво, зато што праволинијско кретање руке са сечивом напред не може да створи довољно јак удар потребан за ефикасан убуд. Да би се то постигло потребно је наоружаној руци дати дуг пут замаха, а при том би путања нашег сечива нарушила правило сигурне употребе ножа, о чему ће касније бити више речи.

Други разлог је тај што рука која сама покушава да постигне потребну силу убода потпуно је непрецизна и недовољно способна за честе и сложене маневре

заобилажења оружја којим се брани противник. Зато се у борби наоружана рука увек налази напред, спремна у сваком тренутку за све врсте препрека, вребајући најближу тачку противника, док сам рад ногу обезбеђује и брзину и силу убода, чија су изворишта у тежини целог тела. Пошто је у борби ножем рад ногу најважнији, важнији од рада руке, и пошто ногама не само да убуд наносимо већ се њима, првенствено, од њега и штитимо, најважнији део обуке бораца ножем јесте обука ногу. У ту обуку се убраја више корака које би требало да савладамо како би се тело кретало брзо и експлозивно унапред, али исто тако и враћало уназад. Тиме се омогућава да онај ко брзо напада не буде неконтролисано понесен инерцијом свога тела, већ да се исто толико брзо враћа у свој основни почетни положај спреман за нови напад.

Александар СТАНКОВИЋ

*

18.12.1999. У terminu časa u malom amfiteatru na trećem spratu je od 11 do 13 sati održano trepehe predavanje o bojevom mačevanju, a na temu „Razlike i sličnosti tehnika sportskog i borbenog (bojevog) mačevanja“. Predavanje je održao Aleksandar Stanković, profesor mačevanja. U predavanju su učestvovali kao asistenti Slobodan Anić i Mladen Milovanović sa praktičnim demonstracijama. Mladen M.

*

27.12. 1999. Održan je Treći tradicionalni, svečani novogodišnji mačevalački turnir u floretu za muškarce i žene. Turnir je bio dobro organizovan i posećen, a na njemu su učestvovali članovi mačevalačke sekcije SDVJ i Mačevalačke akademije. Turnir se odvijao u holu Svečane sale Centralnog Doma VJ sa početkom u 11 časova i trajao je do 17 časova. U završnom delu programa su mačevaoci i asistenti u Školi Anić Slobodan i Mladen Milanović prikazali borbe sportskom sabljom i bodežom. **Borba bodežom je u svetu veoma popularna, međutim, kod nas je po prvi put izvedena, i što je najzanimljivije, u bodovanju je korišćena električna oprema koju je izradio učitelj Stanković.** Ovaj prototip električnog bodeža se pokazao izuzetno funkcionalnim. Osim toga, u školi je, nekako u isto vreme, izrađen i prototip laganog prenosnog aparata za signalizaciju pogodaka koji se nosi za pojasom tako da se borba može organizovati i na otvorenom prostoru.

Takmicenje je bilo organizovano za kategorije juniora i seniora koji su pokazali zavidan stepen poznavanja mačevalačke tehnike i taktike tako da sudijski žiri nije imao puno posla. Na kraju ovog kratkog prikaza turnira navodimo imena takmicara koji su se plasirali na prva tri mesta u obe kategorije. (fotografije nisu sačuvane)

JUNIORI

- 1. Smijka Rodic**
- 2. Nikola Markovic**
- 3. Bojana Stankovic**

SENIORI

- 1. Mladen Milanovic**
- 2. Smiljka Rodic**
- 3. Slobodan Anic**

*

27.12.1999. Obaveštavam Članove *Mačevalačke akademije* i *Mačevalačke sekcije CD* da će učitelj mačevanja biti odsutan sa časova u periodu **28, 29, 30. 12. 1999.** zbog priprema glumaca u scenskom mačevanju za predstavu *Bogojavljenjska noć*. Premijera ove predstave treba da bude 23. februara 2000. godine u Užicu. Časovi mačevanja će se održavati redovno po rasporedu i vodiće ih kao zamena asistenti Mladen MIlanović i Slobodan Anić. Aleksandar S.

БОГОЈАВЉЕНСКА НОЋ је први пут штампана 1623. године у првом фоно издању које су приредили Шекспирови пријатељи. Иначе, до данас није сачуван ниједан примерак оригиналног Шекспировог дела, па је једини путаваз према њему и једини доказ да су дела заиста његова. Ова прва издања његових дела. Настајао је између 1600-1601. године и од укупно 2684 реда, на прозни дијалог отпада 1741. Сматра се да је око комедија над комедијама, његова најбоља комедија и опроштај са тој вртом драмског стваралаштва. Компонована је као и већина његових комедија са два заплета или интриге, главним и споредним, има брз темпо сменљива сцена, одикује се лакоћом поете, меша реализам са романтичним доживљајем света, поезију са прозом и досеже највише врхове драмског стваралаштва. Прва интрига прати љубавну игру Орсино и Оливије, друга крајње реалистично тервеченчење и аудовање шерета Товија и Анарије са Маковонијом и Јарнијом. Ту је и неизвекна ауда, као и, која практично узевује те две приче. Прва прича је била омиљена тема раних ренесансних писаца о девојци која прерушена служи код свог будућег изабраника, а задатак јој је да преноси поруке љубави некој другој жени. Сличан мотив постоји код Пааута, у комедији ДЕНЕХИИ. Шекспир га је већ користио у делу КОМЕДИЈА ЗАБУНА с том разном што се тамо замењује браћа ванзани, а овде су брат и сестра главни ликови. Ова ова мотива постоје и у делу ОБИАНУТИ непознатог аутора из 1537. године, слична је и новела ОБИАНЕ Гошцага из 1592. г.

ПОКРОВИТЕЉИ:
ВАЉАОНИЦА БАКРА, ТЕЛЕКОМ СРБИЈА-УЖИЦЕ, СО УЖИЦЕ, ФОНД ЗА ОТВОРЕНО ДРУШТВО, ШТАМПАРИЈА РУДНО

У првој су главни јунаци МАКОВОНИЈА и ФАБИО (МАКОВОНИЈА и ФАБИАН), а у другој прерушена девојка узима име ЦЕСАРЕ. Као код Шекспира ЦЕСАРНО, па се отуда заљубљује да су ове новеле биле познате Шекспиру. Ипак, Шекспирок ауг према овим ауторима је незнатан, јер је његова композиција, карактеризација ликова, бриљантно кођење заплета, савршен стих и узвишена хуманистичка идеја. Претпоставља се да је Виђем Шекспир у лику Маковонија привукао познатог пуританца В. Ноанса, високог дворског службеника, који се стар и ожењен старијом од себе, заљубљује у седамнаестогодишњу дворску даму Јери Фитон обећавајући јој брак када му умре жена. Но и она је волела другог и вешто водила, такође двоструку игру са овим пуританцем. Радна ове драме се одиграва у непостојећој земљи која се зове ИИРИЈА, по многим књижевним теоретичарима, али се на простор од Истре до утоње Дрима, па према томе можемо слободно тврдити да је то наше поднебље. Богојављенску ноћ је први претрес С. Стефановић 1922. године, први пут је изведено у Народној позорници у Београду 1923. године. Сам назив дела нема наизглед много везе са самом радњом у комаду, па се динси да је то Шекспирова домишљатост да би тај комад приказивао на тај празник и заваро пуритански донаон, а као потврду наведе у срицањем поднаслову ИИ ШТО ГОД ХОБЕТЕ, тј. име није битно, можете га назвати како хоћете. Многи су то користили и играли под називом МАКОВОНИЈА. Народно позориште у Ужциу је до сада играло МАСТАЧНОГ ТРГОВАЦА, ОТЕДО и КАКО ВАМ ДРАГО, а ово је прво извођење БОГОЈАВЉЕНСКЕ НОЋИ В. Шекспира.

Народно позориште Ужице сезона 1999/2000.

Виђем Шекспир

Режија БРАНЏО ПОПОВИЋ

470. Премјера, 23. Фебруар 2000. године

Виђем Шекспир

БОГОЈАВЉЕНСКА НОЋ

Превод МИЛОВАН ДАНОЈАВИЋ

Редитељ: Бранџо Поповић
Сценограф: Бранџо Поповић
Костимограф: Снежана Ђокачевић
Композитор: Миркољуб Јанковић
Директор: Радован Ђекић
Сценски покрет: Предраг Панић
Маске: Александар Станковић
Корепитор: Раиша Љубичић

И И Ц А:

Орсино МИХАДО НЕСТОРОВИЋ
Севасијан ВАХИДИН ПРЕДИЋ
Антоније НЕМАЊА РАНЏОВИЋ
Џапетан ДИВНА ЈАРИЋ
Валентин БИЉАНА ЂОКОВИЋ
Ћурино МИЈЕТА ПЕТРОВИЋ
Витез Товија ТОМИСЛАВ ТРИФУНОВИЋ
Витез Анарија МИОЧИНО ЈУРИЋ
Маковонијо СЛОБОДАН ЉУБИЧИЋ
Фабјан СВЕТИСЛАВ ЈЕДИСАВЧИЋ
Јуаа ИВАН БОСИЏЧИЋ/
ИГОР БОРОЗЕВИЋ

Оливија АГИЦИА НЕСТОРОВИЋ
Биола ТАЊА ЈОВАНОВИЋ
Јарнија БИЉАНА ЈОБИЋ
Сештенијо МИОДРАГ БРЕЗО
И стражар СЛОБОДАН ФИЛИПОВИЋ
ЈОВАН ЋУТРЕШИЋ

Суфлер: Ружица Миросављевић
Инспиратор: Милена Радојичковић
Техничко вођество: Милена Јошић, Орадољ
Сликари: Радован Стефановић, Веселиновић
Мајстор сцене: Млађен Витић
Мајстор светла: Филип Марковић
Тон мајстор: Милица Пејовић
Израда костима: Остоја Милошевић
Филипа Јовановић

Шанинер-класулар: Дина Јелтић
Сценограф: Степан Пошташ
Ревизитор: Славољуб Васић
Кашперски радови: Биљана Јовановић
Сценографски радови: Томислав Јанковић
Сценска техника: Благоје Николић
Душко Јанковић
Миломир Богдановић
Драган Јанковић

Виђем Шекспир је рођен 23. Априла 1564. године у провинцијском градићу Стратфоруу на Евоу. Ту је провео детињство и младост. Његов отац је био веома имаућан трговац вуном и месом. Поседео је неколико кућа у Стратфоруу и једно време заузимао значајна места у граду, најпре као председник општине, а онда и као судија. Његова мајка је припадала познатој али веома брзо изумрлој породици Пеленга. Звала се Јери Арден. В. Шекспир је учио Граматичку школу, па се веома добро образовао на децима Сенеке, Овидија, Вергилија, јер је учио латински, реторичку и логику. Живот у провинцији омогућио му је да се подробно упозна са енглеским фолклором, бајкама, народним песмама, говором и животом тог света. 1582. године оженио се Јаном Хатавеј, ћерком имаућног фармера, која је од њега била старија 8 година. С њом је имао двоје ванзанаца Џудит и Харијета, а касније је добио још једну ћерку. Одатом у Јонаон, В. Шекспир веома брзо добија посао у театру. Једно време је радио и као гаумац али се у тој послу није нарочито прославио, мада му је значајно помогао да се упозна са механизмом позоришта. Социјално образовање му је помогло да постане стајни драматург позоришта. Већ 1593. В. Шекспир објављује своју поему ВЕНЕРА И АДОН, посетивши је младом Јорду Саутемптону. Ова поема је доживела велики успех и у братском периоду прештампана је девет пута. Убрзо је објавио и другу поему СИДОВАЊЕ ЈУЊЕЦИЈЕ. Тих година позоришта нису радиле због епидемије куге.

Будући да је већ познат писац, В. Шекспир губи време и почиње интензивно да пише комаде. 1594. године постао је и сувласник Позоришне трупе Јорда Чемберлена. Уз В. Шекспира су били ХЕНРИ ВИ, РИЧАРД III, ТИТ АНДРОНИК и КОМЕДИЈА ЗАБУНА. Ускоро је написао и прво редне дело РОМЕО И ЈУДИЈА, па САМ ДЕТЊЕ НОЋИ, МАСТАЧНИ ТРГОВАЦ... Распао трупе натерао га је да развија сјај са свом театру и В. Шекспир са групом акционара подиже чувено здање ГЛОБ који је завршен 1599. године. Одмах потом настале су драме КАКО ВАМ ДРАГО, ЈУДИЈЕ ЦЕЗАР, ТОНА И КРЕСНА, ВЕСЕЛЕ ЖЕНЕ ВИНДЗОРСКЕ, па ХАМЛЕТ и БОГОЈАВЉЕНСКА НОЋ. Било је то време које се у историји назива 'Елизабетанским периодом', по краљици Елизавети која је тада владала пуних 45 година. То је време Шекспировог пуног успеха. Дефинитивно је постао највећи драмски писац. Након смрти краљице Елизавете 1603. године, њен наследник, краљ Џејмс прогласио је Шекспирову трупу за краљеву трупу и омогућио им често играње на двору. Готово свако дело доживљава велики успех, као што је случај са КРАЉЕВИЈАМ ЈИРОМ, МЕРЛОМ ЗА МЕРУ, ОТЕДОМ, МАГБЕТ и АРТУРОМ. Под крај животног пута, В. Шекспир се сели у Стратфору, покрећући пише неку драму или трагикомедију, као што су ПЕРИЦИЈЕ, БУРА, СИДОВАЊЕ... Умро је 1616. и сахрањен на локалном гробљу у Стратфоруу. Након смрти, његови пријатељи објављују Савршене драме у његовом издању, а 1623. у фоно издању.

II period (2000-5005)

Transformacija Mačevalačke akademije u Mačevalački klub „Sveti Đorđe“

*

28.12.1999. Obaveštavam članove da od 01.01.2000 do 18.01.2000. godine neće biti mačevanja jer će zgrada Centralnog doma biti zatvorena zbog kolektivnog odmora i uštede mazuta za grejanje zgrade. Aleksandar S.

*

29.12.1999. Naučni časopis „IQ“

„SAVREMENO I DREVNO“

Odmah posle automobilizma, mačevanje kao sport je sa najvećom dinamikom tehničkog razvoja. Osim mnogobrojnih inovacija na polju opreme, vidno su izmenjeni tehnika i taktika mačevanja kao i pravila suđenja. Na prste jedne ruke mogu se izbrojati takmičari koji su od 1914. godine, kada su bila održana prva zvanična takmičenja po pravilima Međunarodne mačevalačke Federacije, bili uzastopni prvaci sveta. Sportsko mačevanje je, uz bacanje koplja najstarija oružna sportska veština. U tom smislu ono je i sport sa najvećim skokom u tehnološkom razvoju – od mehaničkog do informatičkog. Slike sa prvih poznatih zvaničnih takmičenja se nalaze u Egiptu, na zidovima piramida i stare su preko 2300 godina.

Od svih olimpijskih sportova (a u njihovoj je porodici od prvih Olimpijskih igara) sportsko mačevanje prati ne samo najviše raznovrsne prateće opreme već i najsloženiji

testovi za njenu kontrolu. To je niz od preko 30 vrsta složenih provera koje se odnose na zaštitnu opremu, oružje i kompletan sistem elektronske aparature za registraciju pogodaka.

Tehnološke inovacije koje se odnose na mačevanje, a kojima se može napisati gotovo cela knjiga, ne odnose se samo na usavršavanje oružja, zaštitne opreme i sistema za registraciju pogodaka, već i na aparature za njihovu kontrolu, kako u samom procesu proizvodnje tako i pred svako takmičenje ili borbu pojedinačno.

Prošlo svetsko prvenstvo, na primer, održano u Šo De Fonu (Švajcarska), posebno je bilo plodotvorno po broju tehnoloških inovacija koje mačevanje kao sport postojano uvode i u treći milenijum njegovog postojanja.

Registracija pogodaka

Detekcija pogodaka je oduvek predstavljala veliki problem u mačevanju. Razlog tome je najčešće u koncepciji zapadnog mačevanja. Čist bod najkraćim putem, što uži pokreti bez ikakvog atraktivnog izmahivanja, što brže kretanje po dubini i držanje protivnika na distanci – distanciona borba, dakle efikasnost i velika brzina svih mačevalačkih akcija jesu glavni razlozi što se njihovi krajnji rezultati (pogoci – »tuševi«) gotovo po pravilu ne mogu golim okom videti.

U drevnim vremenima pogoci su bili bodovani »džentlmski« tako što su takmičari

priznavali sudiji tuž. Kasnije su uvedeni sekundanti – još četiri pomoćne sudije, koji su analizirali logiku akcije i dosuđivali pogotke. To je bila epoha tzv. klasičnog mačevanja koje se i danas koristi često na nezvaničnim borbama i turnirima članova koji drže do viteškog kodeksa i sačuvali su džentlmenki duh.

Od 60 – tih godina kada je u sportskom mačevanju sav duh nadmetanja postao pragmatistički i vodio računa jedino o efikasnosti upotreblava se aparat za električnu detekciju pogodaka. Potreba za ovom spravom ujedno je mačevaocima donela i jednu neslavnu medalju: to je bio prvi »detektor laži« u istoriji sporta uopšte. Taj aparat u svom sklopu ima: centralnu jedinicu, semafore sa brojačima pogodaka, tajmere, niz pratećih kablova i dve »bobine« (kalemove od specijalne žice dužine oko 15 metara namotane u kotur pod naponom opruge koja povezuje ličnu elektronsku opremu mačevaoca sa centralnom jedinicom i ostvaruje zatvoreno strujno kolo bez obzira na sve njegove kretnje). Taj tip aparata je doživeo niz izmena. Dok su prvi aparati bili isključivo sa relejnim komponentama, danas su oni potpuno digitalizovani, a poslednje generacije aparata u sebi poseduju i računare.

Električni aparat prve generacije, danas je na zalasku svoje upotrebe. Naime, 1998. godine, na Svetskom prvenstvu, veoma je uspešno demonstriran nov aparat za registraciju pogodaka, bez kablova i veza – sa bežičnim prenosom signala. Ukrajina je proizvela prototip. Frekvencija se može proizvoljno menjati tako da su mogućnosti zloupotrebe minimalne.

Osnovni razlozi traženja novih, sličnih rešenja u tom pravcu jesu smanjenje broja kablova i mehaničko-električnih sklopova, koji su zbog velikih naprezanja veoma kvarljivi; zatim, smanjenje broja neophodnih kontrola kojima ta oprema mora biti izlagana, kao i povećanje pokretljivosti mačevaoca tokom borbe.

Oružje

VRH – razlikuju se dva tipa oružja: klasično i električno. Klasično koje se koristi za časove i džentlmenko nadmetanje se nije bitno promenilo od 1500. godine. Električno, koje se koristi na zvaničnim takmičenjima, kao sastavni deo električne aparature, neprestano se modifikuje. O broju i mogućnostima tih modifikacija najbolje govori podatak da je samo vrh floreta i mača (oružja kojima se isključivo bode) ima više od 15 delova u svom sklopu.

Prelazne varijante vrhova između klasičnih i električnih su bile veoma popularne u šperiodu 20 – tih godina. Rečje o vrhovima dva tipa. Odelo su bila crna i pre svake akcije mačevaoci su vrgove svojih floreta koji su na sebi imali plišanu pločicu umakali u belu kredu. Druga generacija vrhova ovog tipa je u sebi imala ugrađenu posudicu sa kredom koja je slično savremenom pečatu- automatu izbacivala kredu na površinu koja je kontaktirana.

Električni vrh prve generacije reaguje samo na bod pod određenim uglom (50-90 stepeni) sa propisanom težinom (500 grama za floret i 750 grama za mač) i samo ukoliko je tokom boda hod klipa vrha u njegovom cilindru veći od 1,5 mm. Taj vrh je pomoću jednog (floret) ili dva (mač) tanka kabla koji prolaze kroz posebni žleb u sečivu vezan za utikač kod drške, a preko njega i kabl koji prolazi kroz rukav takmičara, za centralni aparat. Ukoliko je ostvaren vremenski kontakt između protivnikovog vrha i metaliziranog prsluka u trajanju od najmanje 1 milisekunde, aparat registruje bod. To znači da čist impulsni udarac ne može biti registrovan. Aneksi novih pravila, koji su u pripremi, predlažu da se na sledećem svetskom prvenstvu aparati tako podese da se produži vreme neophodnog trajanja kontakta.

Sablja je, međutim, otvorila vrata vrhovima druge generacije (bez mehaničkih prekidača) koji su, kada je reč o maču i floretu, još u projektima. Naime, dok su električni mač i floret u upotrebi više od 40 godina, električna sablja je tek od 80- tih godina. Kod nje je bio glavni problem što osim boda aparat mora da registruje i sečenje (ne udar sečivom već prevlačenje). Nikakva varijanta mehaničkih prekidača se tu nije mogla koristiti, pa su načinjene inovacije u smislu različitih tipova senzora u samom aparatu ili gardi oružja koji su digitalno i računarski obrađivali parametre kontakta naelektrisanog sečiva sa metalizovanim odelom protivnika i na osnovu zadatih kriterijuma signalizirali pogodak.

SEČIVO

Osnovni problem kod mačevalačkih sečiva je bio njihovo lomljenje. Na velikim takmičenjima, zbog veoma velike dinamike i inercije akcija, nastajali su česti lomovi sečiva, što je povećavalo opasnost od povreda.

Nekada su se sečiva izrađivala od gvožđa, kasnije od vrlo elastičnog čelika. Pre desetak godina se pokušalo sa plastikom i kompozitnim materijalima, ali ni oni se, zbog svoje male težine i prevelike savitljivosti, nisu pokazali prihvatljivim. Čelik je bio i ostao jedino pravo rešenje, pa niz tehnoloških inovacija koje se neprestano uvode u njegovu proizvodnju od sečiva za mačevanje čine prava metalurška umetnička dela.

Čelik koji se koristi mora da izdrži:

1. Visok stepen istezanja i neobučnu elastičnost (na 40 cm od garde ne sme se uopšte savijati)
2. Veliki otpor na lom
3. Da tip loma na preseku mora biti upravan na osu sečiva, a ne šiljak.
4. Da poseduje veliku otpornost na zamor materijala.
5. Da osim velike elastičnosti poseduje i relativno veliku tvrdoću, pošto je izloženo čestim i jakim udarima.
6. Struktura čelika mora da je na svim tačkama sečiva homogena, što se za svako sečivo proverava ponaosob.
7. Da poseduje tablično dozvoljene hemijske elemente u dozvoljenim količinama i tablično propisane elemente u tačno datim količinama.

Tek kada je sve to zadovoljeno, sečivo dobija svoj žig, kao i datum proizvodnje.

Zanimljivo je za tehnologiju izrade tog čelika da on podleže skoro svim poznatim vrstama termičke obrade za razliku od čelika koji se koristi u druge svrhe. Pre dve godine je uveden niz testova koji se odnose na kvalitet sečiva: test hemijske analize, test tenzije na kidanje i lom, test tvrdoće, mikroskopska analiza granulacije kod koje čestice moraju biti od 7 do 8 mikrona, test zamora materijala, rendgenski test homogenosti materijala. Tek nakon tih testova sečivo dobija marku proizvođača.

Postoje još dva testa kojima se podvrgava sečivo oružja, koje je dobilo marku, pre svakog takmičenja: kontrola savitljivosti sečiva i kontrola dozvoljenog ugiba iskrivljenog sečiva.

Statistika kaže da su metalurška usavršavanja su smanjila broj lomova sečiva na svetskim prvenstvima i do 40 puta. Nauka, međutim, još nije rekla svoju poslednju reč. Iako je tokom poslednjih godina izrađeno sečiva tipa »Maražin« koje je praktično nesalomljivo i u ekstremnim okolnostima se samo izvija do neupotrebljivosti, njegova cena je toliko visoka da je velikom broju takmičara nedostupna.

Odeća.

Od srednjeg pa sve do 20-tih godina ovog veka, odela za mačevanje su bila kožna. Posebno ojačanje je bilo na grudima, gde se koristio debeli boks ili slonova i krokodilska koža. Kasnije su se počela koristiti kvalitetnija i mekša sečiva pa su odela bila izrađivana od višeslojnog kepera velike gustine. Treća generacija odela je bila od najlonskih vlakana »lasteks« - dosta žilava i rastegljiva. Današnja generacija odela se izrađuje od lasteksa, sa ojačanjem od kevlar na udarnim - vitalnim tačkama. Novina koja se odnosi na ta odela jeste da najnoviji propisi zahtevaju otpornost na bod od 800 Njutna. Za proveru tih karakteristika se koristi specijalni, novokonstruisani tzv. »dinamometar velike brzine«. To je ručni uređaj koji na svom gomjem delu ima šiljak koji udara u tkaninu brzinom od 6 m/sec, pod uglovima od 30 do 60 stepeni. Tkanina odela pri tom testu ne sme biti perforirana. Od tih savremenih materijala se delimično izrađuju i rukavice, mačevalačke čarape i pantalone.

Drugi, veoma bitan deo odeće je »električni plastron« ili metalizirani prsluk. On služi za registraciju pogodaka. Struja iz aparata, preko sečiva prolazi kroz prsluk protivnika i dolazi do aparata koji registruje bod. Tkanina od koje se prsluk pravi je gusto prošivena metalnim nitima od srebra, koje su kilometarske dužine. Otpor između bilo koje dve tačke prsluka ne sme da bude veći od 5 oma. To se sve meri pomoću metalnog valjka težine oko 500 grama bakra, a radijusa 4mm, koji se pomera jednim svojim krajem po svim pravcima prsluka.

Glavni problem s tim prslukom je »hvatanje« oksida koji povećava otpor i, na kraju, izoluje bod. Tokom prošle godine su se pojavili prsluci koji se izrađuju od vlakana provodnih materijala koji ne oksidiraju pod uticajem znoja. Pojavio se i specijalni sprej kojim se oksidirani prsluk ponrska na se običnim četkanjem dovodi u ispravno stanje.

Maska

Mačevaoci su nekada lice pokrivali rukom, maskama od verižnjače ili debele kože. U svim tim varijantama oči su bile otkrivene. Tek je 1776. godine napravljena mačevalačka maska sa mrežicom od čelika, slična savremenoj. Ta maska je otvorila mogućnosti za širok razvoj sportske tehnike i taktike mačevanja. Njen oblik se do danas nije bitnije menjao, ali se tehnologija izrade i materijali toliko menjali da sada dostižu najsavremenije oznake kvaliteta u oblasti sportske opreme.

Danas se maske izrađuju od žice specijalnog čelika, debljine od 1,0 do 1,1 mm. O njihovim karakteristikama govori podatak da se kidaju na istezanje koje je veće od 800 Njutna/mm. Kada se uzme u obzir da se te žice prepliću u gustu mrežu sa dijametrom okaca ne većim od dva milimetra, ona je jako otporna na bod. Savremene maske mogu uspešno da zaštite od udara malokalibarskog metka na udaljenosti od tri metra.

Za kontrolu ispravnosti mreže maske je izrađen specijalni ručni dinamometar sa šiljkom. Šiljak tog dinamometra se nabija u okca i njegova opruga ne sme da raširi – poveća dijametar mreže. Podbradak maske je izrađen od specijalnog materijala kevlar tako da uspešno odoleva probijanju.

Najnovija generacija maski je izrađena od specijalnih plastičnih materijala tako da više liči na skafander, pošto na prednjoj strani ima providno staklo otporno na udar. One su sa manjom težinom i uslovima koji poboljšavaju vidljivost. Ove maske se uvode u zvanična takmičenja.

Tehnika mačevanja

Kompjuterska tehnologija u velikoj meri pomaže iznalaženju neprestano novih akcija u tehnici mačevanja, kao i poboljšavanju akcija koje se koriste već 500 i više godina. Tako računari izvode veoma uspešno biomehaničke analize raznih akcija i daju tačne trajektorije težišta, brzine, ubrzanja i inercionih sila tela u svakom trenutku izvođenja akcije. Analizom ovih simulacija se dolazi do podataka kako mačevalac treba da menja položaj težišta tela tokom kretanja kako bi postigao optimalne odnose brzine i drugih bitnih parametara.

* * *

Iako mačevanje ima toliko složenih pratećih tehničkih elemenata i pomagala (što često zna i da nervira), jedna od njegovih čari opstaje još uvek, a to je da se ono može upražnjavati i kao pre 500 godina, klasičnom opremom, u enterijeru sale ili eksterijeru otvorene prirode, pod uslovom da protivnici, po pravilima viteške borbe – džentlmenski, priznaju jedan drugom nanese pogotke. Tako mačevanje nije samo borba efikasnosti već i borba duha.

Tekst za časopis »IQ« napisao: Aleksandar Stanković

*

04.01.2000. Obaveštavamo članove *Mačevalačke akademije* da je održana Osnivačka skupština na kojoj je osnovan mačevalački klub „Mačevalačka akademija“ Osnivači kluba su Dragan Petrušić, pukovnik u penziji i viši sportski trener i Aleksandar Stanković, profesor mačevanja. Vlasnički ulog koji se odnosi na opremu kluba i sredstva za pokretanje njegovog rada je dao Aleksandar Stanković čime je stekao posebna prava u odlučivanju i rukovođenju klubom. Sva potrebna dokumenta, Statut, prijava itd., a u skladu sa Zakonom, su dostavljena Ministarstvu za omladinu i sport 05.januara 2000. godine.

Mačevalački klub „Mačevalačka akademija“ će do daljeg imati svoje aktivnosti zajedno sa članovima Mačevalačke sekcije CD u prostoru Centralnog doma vojske i stadionu Crvene Zvezde – prostoru Mačevalačkog kluba „Crvena Zvezda“.

*

05.01.2000. Obaveštavam članove *Mačevalačke akademije* i *Mačevalačke sekcije CD* da je sklopljen ugovor sa Narodnim pozorištem u Užicu o otvaranju Škole mačevanja u Užicu. Aleksandar S.

*

15.01.2000. Obaveštavamo članove da je od strane Ministarstva za sport i omladinu republike Srbije dobijen poziv u vezi sa zahtevom o registraciji kluba. Tokom razgovora u Ministarstvu je Aleksandru S. predočeno da se ne može zakonski izvršiti registracija na ime „Akademija“ i da je potrebno predložiti drugo ime koje će odmah biti zamenjeno u dokumentaciji. Tada je od strane predlagača odlučeno da buduće ime kluba bude Mačevalački klub „Sveti Đorđe“, a što je prihvaćeno od strane Ministarstva i unešeno kao izmena. Aleksandar S.

*

16.01.2000. Obaveštavam članove da su zbog veoma jake zime, a isključenog grejanja u zgradi, popucale cevi radijatora u prostoru za mačevanje i da je došlo do poplave, ali i prokišnjanja krova iznad prostora. Iz tog razloga mačevanje nećemo držati u dosadašnjem prostoru hola na trećem spratu već u dve prostorije koje se nalaze iza njega (velika vrata na dnu hola). Svlačionice su iste kao i do sada. U ovom prostoru smo dok se ne završe popravke. Aleksandar S.

*

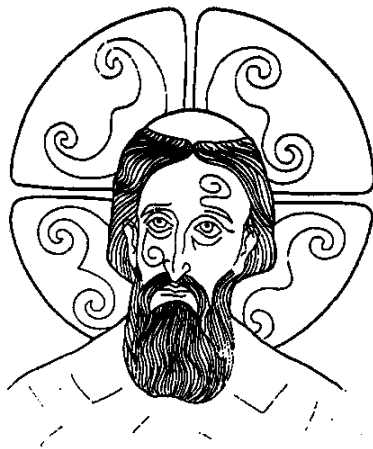
25.01.2000. Obaveštavaju se članovi *Mačevalačke akademije* (Mačevalačkog kluba „Sveti Đorđe“) da je na zajedničkom sastanku sa članovima sekcije za scensko mačevanje i sekcije za oružnu muzeologiju, a na predlog Aleksandra Stankovića, donesena odluka da se ove dve sekcije konstituišu kao formalne organizacije (pravna lica). S tim u vezi je predlagač prihvatio da organizuje Osnivačke skupštine, izradi Statute i preda potrebnu dokumentaciju za registraciju u nadležno Ministarstvo. Mladen M.

*

28.01.2000. Svetosavski bal. Povodom dana Svetog Save u četvrtak 27. 01. 2000 godine. je održan oficirski bal u Domu garde Vojske Jugoslavije. Predstavnici sekcije, Nataša Stanković, Slobodan Anić i Mladen Milanović su sa Aleksandrom Stankovicem izveli demonstraciju mačevalačke veštine.

Demonstracija je sadržala sportsku borbu floretom koju su prikazali gospodjica Nataša Stankovic i učitelj Aleksandar Stankovic i borbu sportskom sabljom koju su priredili gospodin Anić i gospodin Milanović, a na kraju je prikazana scenska borba rapirima koju je pripremio učitelj Stankovic, a izveli su je Milanović i Anić. Slobodan A.

УЧЕСТВУЈУ:

- Плесна школа "ARMY DANCE"
- Хор ОШ "Стјепан - Стево Филиповић"
диригент Славица Ђирић
- Оркестар "СЕЋАЊА"
- Драмски уметник Ирена Церовић
- Песник - књижевник Драгомир Ђулафић
и Мирослав Кокошар
- Солиста Дејан Пешић
- Водитељ: Сања Мијајловић
- Гости изненађења

* * *

СВЕТОСАВСКА ЗАКУСКА - ШАМПАЊАЦ

*

ДОБИТЕ И УЖИВАЈТЕ У МУЗИЦИ И ПЛЕСУ

**

Клуб ВЈ "Топчидер", 27.01.2000. год. у 20,00 ч
Свечана сала
Тел: 2350-470

Пожељна свечана гардероба
Цена 150 динара по особи

*

20.02.2000. Obaveštavam članove novoimenovanog Mačevalačkog kluba „Sveti Đorđe“ da je u okviru kluba počela sa radom Prva beogradska škola mačevanja, a koja je namenjena novim članovima – početnicima. Za reklamne potrebe ove škole štampan je osim plakata i poseban katalog koji treba da približi mačevalačku veštinu zainteresovanima starijeg uzrasta. Tiraž kataloga je 500 primeraka. Urađena je i pristupnica za nove članove. Aleksandar S.

ПРВА БЕОГРАДСКА ШКОЛА
ЕВРОПСКОГ МАЧЕВАЊА

МАЧЕВАЊЕ

ФЛОРЕТ
академија
за
даме и господу
свих узраста

ИНДИВИДУАЛНИ ЧАСОВИ ФРАНКУСКО-РУСКЕ
ШКОЛЕ МАЧЕВАЊА У СИГУРНОСТИ
И
УДОБНОСТИ ВАШЕГ ПРОСТОРА
*
СЦЕНСКО, СПОРТСКО И БОРБЕНО
ОПРЕМА ОБЕЗБЕЂЕНА

Детаљне информације и у одељак "часови" поштом:
Ховландска зграда, седиште "Радио Београд" бр. 14 ЧАСКОВИ
110, Београд, тел. 311 42 190 или на интернету: www.floret.rs
Госпођина Александра Станковић на тел. 339 713

Понајбоље спорско мачевање, па и његова правила, највише дугују своју форму двогојима без оклопа који су настали из туркиских борби у 15. веку, а водили су се јавно и тајно све до 1920. године.

Учешће и турнири се организују за оба пола и све узрасте. У том смислу је мачевање једна од ретких вештина која припада само једној пиларини – ону засновану на уметности. Од тренутка када је мачевање постојало искључиво спорска дисциплина, изазива изузетно интересовање код dama, посебно оних које се баве балетом, гимнастиком и другим уметностима.

Када је реч о животној доби, не постоји граница узраста када се почиње или прекида бављење овом вешћом. Они који започињу са мачевањем у детињству обично га упратњавају до позних година живота. Тако се обично каже да је посебно дива живота да ти се оствари мачевањем постојеће времена док се ова вештина потпуно не савлада човек је остарио и прошао своје атлетско време, за оне који намеравају да се њима баве рекреативно и аматерски никада није касно. Доста почетника долази не само са даром за ову вешћу и са правим пенићким предиспозицијама већ и са одличном физичком спремом, на многе начине раније стаћеном и одржаном. Сирна изазов импровизације ће бити јар њиховог мачевања.

Као је реч о безбедности, по многим истраживањима мачевање спада у најбезбедније спортове уопште. Спорско оружје и опрема, посебно савремена, је тако конципирана да уз правилну употребу и придржавање правила и стандарда мачевања пружа потпуну заштиту мачевоцу у сваком тренутку.

ELITISTIČKE ŠKOLE
*Sto je delanje plemenitije
delanika je manje, a
publika je reda.*

Први оснивач модерних европских школа мачевања су били Цезар и Спартак. Док је Цезар био творач елитистичке школе, Спартак је био творач пуцке школе мачевања.

У елитистичким школама, оне је гасио да се сви људи рађају једнаки, али да треба бити међу онима који тај недостатак желе превладати, доминантан начин рада је био индивидуалан. Ове школе, популарне међу плећством и аристократијом, биле су битан део њиховог живота, ствар престижа и надметања, свакодневну зајаву и тему како у миру тако и у рату.

У пуцким школама је доминантан начин рада био колективан и њих су у почетку понадали гладијатори, а касније скоро сви грађански сирци.

Док се у пуцким школама мачевање учи као уметност, док је у елитистичким се учи као вештина, док је у првом оно само део живота, у другом представља начин живота у целини – његово мото.

Традиција ова два типа се одржала до данас. Тако се широм Европе можда најбоље сачувало само мајсторство клубова, школа, колеџа и мачевачких академија већ и на стотине врхунских мачевања који чувају традицију индивидуалног начина рада и одбацују свако уношење колективног духа у ову вешћу.

Из овог разлога класично гасио свих елитистичких школа гласи: вештина је достигнути циљ илчности само ако је илчност циљ стремљења вешћине. Индивидуални рад је једини пут ка остварењу ове двоструке вешће.

Мачевачки клуб Свети Ђорђе је један од оснивача Националног центра за европско мачевање који су чланови још Националног центра за позоришно мачевање, Експертски центар за оруђну музеологију и Олимпијски мачевачки клуб у Београду. Мачевачки клуб Свети Ђорђе је и члан Мачевачког савеза Србије и ИВФА – Светске мачевачке асоцијације.

Мачевачки клуб Свети Ђорђе је једини клуб у земљи који осим спорског мачевања развија и низ нових и ексклузивних програма у које спадају рекреативно мачевање, уметничко – сценско мачевање и мачевање као драмска борбена вештина.

Осим овог клуба има у понуди, по први пут у нашој средини, и индивидуалне часове мачевања у жељеном термину у нашем – али и по жељи, ваљем простору.

Клуб гаси и традицију средњовековних школа борбе бодом, кратким римским, тежким једнорућним и дворућним маћем, а за чланове који су савладали основе вешће мачевања. У редовним програмима клуба су и теоријска предавања из области оруђне музеологије, историје и теорије европског мачевања а која држе најпознатији експерти за старо оруђе у Србији.

Настава мачевања се изводи степеновано. У првом степену се уче основи технике мачевања – појазити и радње без оруђа. У другом степену напредује техника мачевања – радње са оруђем. У трећем степену се учи тактика и дојаја звање мачевоца. У четвртном степену се стиће звање асистента а у петом инструктора мачевања. За сваки степен се организује полагање и издоја дипломе Националног центра за европско мачевање. За заинтересоване чланове за спорско надметање се организује и турнири.

У клубу се изучава мачевање у три нераздвојне форме: као прагматика – средство победе противника у дуелу, као уметност – вештина која је циљ самог саби – естетика, и мачевање као чување витешких кодекса и духа аџентинског понашања – етика. У том смислу се у клубу посебно пољенира поштовање древног витешког правила које каже: "Ефикасно, лепо и Часно".

Мачевање флоретом као најелегантнијим европским оруђем, а џему се пријате највећи значај, окупило је велики број dama који и џине више од половине нашин чланова, а што раду клуба даје јединствен сарм.

Сва пољенира опрема је обезбедена, а по жељи се може и за личну употребу набавити по наручбини у клубу.

Клуб ради у ексклузивном простору у центру града на првом спрату Дома омладине. Дворана за мачевање је климатизована, озвучена и поседује бар. Клуб уз асистенцију сарадника води Александар Станковић – професор позоришног мачевања на Академији уметности БК и дипломирани професор сценског, спорског и борбеног мачевања Интернационалне мачевачке академије (А.И.Е.) из Париза.

Додатне информације и уговарање часова: канцеларија клуба у Дому омладине (интернет центар) радним даном од 10 до 18 часова тел. 063-8316216, 064-1206783 или на веб страни www.akademija.co.rs

Будућим полазницима вешће добродошлицу

МАЧЕВАЛАЧКИ КЛУБ
"Свети Ђорђе"
Fencing club "St. George"

**ИНДИВИДУАЛНИ И ГРУПНИ ЧАСОВИ
FRANCUSKO-RUSKE ŠKOLE
МАЧЕВАЊА**

FLORETTOM, RAPIROM I SABLJOM
ЗА
DAME I GOSPODU
svih uzrasta

Osetite Carl Jedne, još uvek žive,
strašti koja je kao opsejala vladara čitavim epohama.
Brzina, izdržljivost, gracioznost i okretnost,
preciznost i koncentracija, refleksni,
taksičko promišljanje, aџentinski kodeksi.
Najstarija evropska oružna vешћina,
koju su još renesansni majstori uvrstili
u jednu od uметности.
Čudesno uметње svetih ratnika i trača od 7 vитешких vешћina,
ali i način života elite svih prostora i epoha.
Kad je reč o borbi floretom, od početka 19. veka
najprezntniji evropski damski sport.

Mačevanje je umetnost nanošenja uboda, a ne primanje istog, umeće navođenja protivnika na pokret, a izbegavanje njegovih pokreta, oština oka, koje motreči radnje što se čine kao da ih nema - ništa ne previđa, moć rasuđivanja što hitro rešava zagonetke ali ih i pred protivnika postavlja, veština ruke, koja tako virtuosno dostiže tačnost i čistotu pokreta, da se može bezbedno predati život oružju kojim barata.

Molijer, 1650.

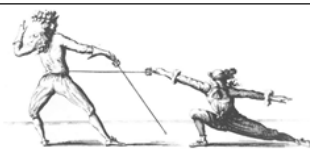

Mačevanje nikad nije bilo moda pošto je u svim epohama bilo moderno – ono je klasična veština. U tom smislu je ne samo trajna egzotika već i jedna izabrana aktivnost za one mislonojne ljude izuzetnog karaktera sa istančanim slušom i amičnozno, neobično i retko, a smislom za izazov i ekstravaganciju.

Mačevalačka taktika je skrivena aroma evin prestiznih profesija. Dobri advokati, sposobni ozaniseri, čuvene vojškovođe, rečni govornici, vršni fizičci, nadareni matematičari, veliki istraživači, talentovani umetnici... bez izuzetka su ujedno bili i rođeni mačevalci. Svi oni uživaju u ovoj veštini, samo toga nisu najčešće svesni. Mačujući pragmatični zakona, berzanski transakcijama, manevirima vognih jedinica, rečima i rečenicama, dijalektikom pojnova, matematičkim operacijama, pronalazačkim projektima, zvucima, bojama, pokretima. Iz tih razloga je mačevanje oduvek bilo opešaja koja okuplja vršne i neobične ljude koji je divini mnoto staro helensko gaelo izračeno na usta ilirskog junaka Hipolaha, sinu Glauku, kada se opremao na Troju. Svagda bit prvi ili najbolji između vršnih.

Mačevanje, ozirom da datira još od ranih početaka bronzanog doba (pisana istorija beštiti da se mač upotrebljavao još pre 5000 godina) predstavlja, uz bacanje kopja, najstariju oružnu borbeno veštinu. Prve moderne škole mačevanja su otvorene u Rimu i njihovi potzanci su bili gladijatori. Najpoznatiji učitelji mačevanja i osnivači mačevalačkih škola tog vremena su bile takve ličnosti kao Pompej, Spartak i Cezar. Nadmetanja su imala poseban značaj u srednjem veku na viteškim turnirima i u kasnijim takmičenjima mnoštva škola mačevanja širom Evrope. Svod prvotni evropsko mačevanje doživljava u periodu od kasne renesanse pa sve do kraja prvog Svetskog rata. Tada je ono bilo svakodnevi deo života miliona ljudi, aktivnost hiljada mačevalačkih škola i obavezan predmet svih vognih i dramskih akademija i pomembnih škola. Umeće mačevanja u tom periodu nije imalo samo borbene svine – neopona veština u ratu i droboju već je bilo i stvar prestiza i nadmetanja i nezaboližna tema i zabava u miru, kako mnoštva škola tako i generacija pojednaka i naroda.

O mačevanju kao veštini se od 15. veka širom Evrope piše niz knjiga. Najpoznatija dela iz te oblasti se danas nalaze u muzejima Španje, Francuske i Italije. Njih su pisali značajni učitelji mačevanja, osnivači škola, ali i poznate ličnosti. Tako je npr. o mačevanju nadmetno pisao Molijer, takođe, poznati slikar Dinez je napisao knjigu o mačevanju i ilustrovao je, a 1553. godine je Mikelandeo ilustrovao knjigu o mačevanju koju je napisao čuveni matematičar Kamilo Agripa. Skoro sive države starog kontinenta posekaju akademije za mačevanje koje su stare i više stotina godina. Tradicija mačevanja u tim zemljama je tako jaka da mnoge od njih imaju svoje nacionalne škole. Značajni deo lepote mačevalačke veštine se ogleda upravo u njenoj vanvremenosti na koju nam ukazuju stara knjige. Veliki broj porasta, stvarno, termina iz davno nestalih epoha nisu izgubili svoj značaj za moderno mačevanje. Mačujući danas, mi delimično kao da se u vremenskoj mašini vraćamo u prošlost, ili obratno, kao da ono što je davno nestalo, iz prošlosti obnavljamo.

Sportsko mačevanje je prijašeji duel, uz korišćenje sportske mačevalačke opreme, po dogovoranim pravilima i sa ciljem da se u što kraćem vremenu protivniku plasira 5 pogodaka a pri tome istih primi što manje. Prva poznata mačevalačka takmičenja su se odvijala još u starom Egiptu u vreme Ramzesa III u čemu govore slike na zidovima grobnica u Luxoru stare preko 3000 godina.

Mačevanje je u porodici Olimpijskih sportova još od I Olimpijskih igara. Osim što je izrazito individualna borbena veština, pripada i grupi tzv. teših sportova. Sportsko mačevanje je, uz janjanje, pivanje, krcanje i gadanje iz pistolja disciplina olimpijskog petobojca, jednog od najtežih sportova.

U mačevanju su, pored napora da se savlada vrlo složena tehnika a koji usavršavaju čoveka telesno, prisutni i napori da se savlada veština taktičkog promišljanja protivnika koji ga usavršavaju duhovno. Duh je taj koji upravlja borbom. Tehnički detalji su podređeni duhovnom načelu ličnosti mačevalca zbog čega je on uvek više od čulnog rukovodca oružjem. Mačevanje je i borba osećaja: strahova, sumnji, sturji, hrabrosti i strasti. Mačevalaštvo je, tako, sredstvo koje čoveku pomaže u njegovom razvoju i građenju karaktera, oplemenjivanju tela, mišljenja i osećanja, a pre svega upotrebanju samog sebe. Samo kad mačevanje ispunjava i ovu duhovnu misiju učenic postaje mačevalac, a mačevanje umetnost.

Osnovno oruđe koje se koristi za učenje i nadmetanja je sportski floret. On vodi poreklo od rapira i spade – oruđa musketara – mačevalaca kasne renesanse i izokro. Najpretnije mačevalačko oruđe ikada napravljeno u Evropi. Rapira borba je tipično evropska i ona se temelji na drevnoj rimskoj tehnici koja je naglašavala superiornost boba nad sečenjem. Ova superiornost je posebno došla do izražaja u kasnom srednjem veku kada je uočeno da se pomoću precizno ciljanog i brzog boba može uspešno savladati i teški okopnik.

Mala težina floreta je uslova na stvaranje kompleksnog stila rukovanja, a francuski učitelji su razvili škole koje su na suprotnosti pokreta, brzini pariranja i eleganciji akcija. Floret je tehnički najkomplikovaniji za učenje i rukovanje, ali sa njim se može do krajnosti iskazati sva mačevalačka veština pa se i simbolično mačevanje floretom uzima za ova dve veštine. Reč floret, inače, potiče od francuske reči fleur, koja za svoje vreme ima reč fleur, što znači cvet, a ovo ima dupeju i svom okliu – između sečiva i drške se nalazi kožna, a kasnije metalna garda u okliu sačica cveta.

Tehnika mačevanja se zasniva na teoriji i praksi vekovne upotrebe određenih vrsta hladnih oruđa. Tehnika savremene rusko – francuske škole ima poreklo u mnoštvo renesansnih mačevalačkih škola koje su postojale širom Evrope.

Школа мачевања мачевалачког клуба »Свети Ђорђе« ПРИБУПНИЦА 2000/2001

Име и презиме _____
 ЈМБГ _____
 Занимање _____
 Адреса _____
 Телефони _____

1. Сваки члан је обавезан да поседује чланску карту школе мачевања и без ње неће моћи присуствовати часовима. За израду документа са холограмом потребно је доставити учитељу мачевања 2 фотографије и 100 динара.
2. Чланство у школи се стиче потписом ове приступнице и уплатом прве чланарине. Чланарина се плаћа на 30 дана од истека предходне уплате, а најкасније до средине месеца. Члан који не намира чланарину у редовном року, а са уплатом касни дуже од 10 дана, губи право чланства школе. Кашњење у плаћању се може изузетно пролонгирати само у договору са школом.
3. Члан који ће одсуствовати или је одсуствовао са активности цео месец има обавезу уплатити износ у висини половине висине редовне чланарине, а на име чувања места у школи.

4. Плаћања чланарине су ослобођени чланови који су стекли статус сарадника, заслужног или почасног члана а у складу са статутом Националног центра за европско мачевање и мачевалачког клуба »Свети Ђорђе«.
5. Сви чланови имају обавезу да опрему након употребе одмах врате на место са којег је и узета. Чланови имају обавезу и да сваку уочену или насталу штету на опреми или простору за рад пријаве. Члан који је задужио мач а исти током рада поломи (под било којим околностима) има обавезу да лом пријави и надокнади штету у року по договору а у износу од 13 еура (флорет и шпада) и 16 еура (папир), или сам набави друго сечиво. Најстрожије је забрањено са задуженом опремом напуштати простор за мачевање.
6. Најстрожије је забрањено ненаменски употребљавати опрему и мачеве школе као и мачевати на часовима без прописане и прописно кориштене заштитне опреме. Сваки мачевалац који је ступио у слободну борбу мачује на властити ризик и одговорност. Члановима школе који поседују власите мачеве је забрањено да своју вештину и оружје злоупотребљавају или непрописно и ненаменски користе ван простора и термина рада школе.
7. Члан који има намеру да прекине са мачевањем и напусти школу обавезан је да потпише исписницу чиме ослобађа место за нове чланове. Члан који не поступи овако намирује чланарину за целокупни период одсуствовања са часова.

Обавештен и сагласан
 Београд, _____

Потпис

*

26.02.2000. Mačevalačka sekcija Centralnog doma VJ i članovi budućeg Mačevalačkog kluba »Sveti Đorđe« su imali polaganje na kome su kandidati prezentovali znanje osnovnih mačevalačkih radnji bez oružja. Ispit se sastojao iz praktičnog dela na kome su polaznici prikazivali stepen prihvaćenosti osnovnih mačevalačkih kretnji i teorijskog dela na kome je trebalo da pokazu poznavanje elementarne teorije mačevanja. Svi kandidati su prikazali veoma visok stepen poznavanja mačevalačke teorije i tehnike, a za to je najbolja ilustracija da su samo dva kandidata pala ispit.

Ispitivači su bili Aleksandar Stankovic, učitelj mačevanja i pukovnik Dragan Petrusic, profesionalni trener. Mladen M.

Teorijska pitanja testa za polaganje - I stepena

POLOŽAJI I RADNJE BEZ ORUŽJA

1. Kako izgleda opšta podela mačevanja; u kojim se sve oblicima javlja mačevanje kao aktivnost?
2. Koliko je mačevanje staro kao sport a koliko kao borbena i umetnička veština?
3. Šta je „mačevalački dijamant“ i koji su njegovi elementi?
4. Šta je tehnika mačevanja i kako se ona deli?
5. Koji su osnovni elementi podele na položaje i radnje bez oružja?
6. Šta je zagrevanje, njegov značaj i opšte karakteristike?

*

28.02.2000. Poštovani članovi, renovira se prostor hola ispred bioskopa u kome držimo časove mačevanja u Centralnom klubu vojske (krečenje i postavljanje novog itisona). Iz tog razloga je prostor na spratu koji smo privremeno koristili je zatvoren pa će se do daljeg mačevanje izvoditi u prostoru hola sprat niže a koji je veći, ali i ima fotelje i stolove. Molim muške članove da na čas dođu bar 15 minuta ranije kako bi raspemili prostor i doneli opremu sa sprata, ali i da ostanu na kraju drugog termina još 15 minuta kako bi sve bilo vraćeno u prethodno stanje. Svlačionice (muška i ženska) će biti u istom prostoru kao i ranije, dakle sprat više. Podsećam da zgrada nema grejanje i da se shodno tome članovi obuku toplije nego obično. Aleksandar S.

*

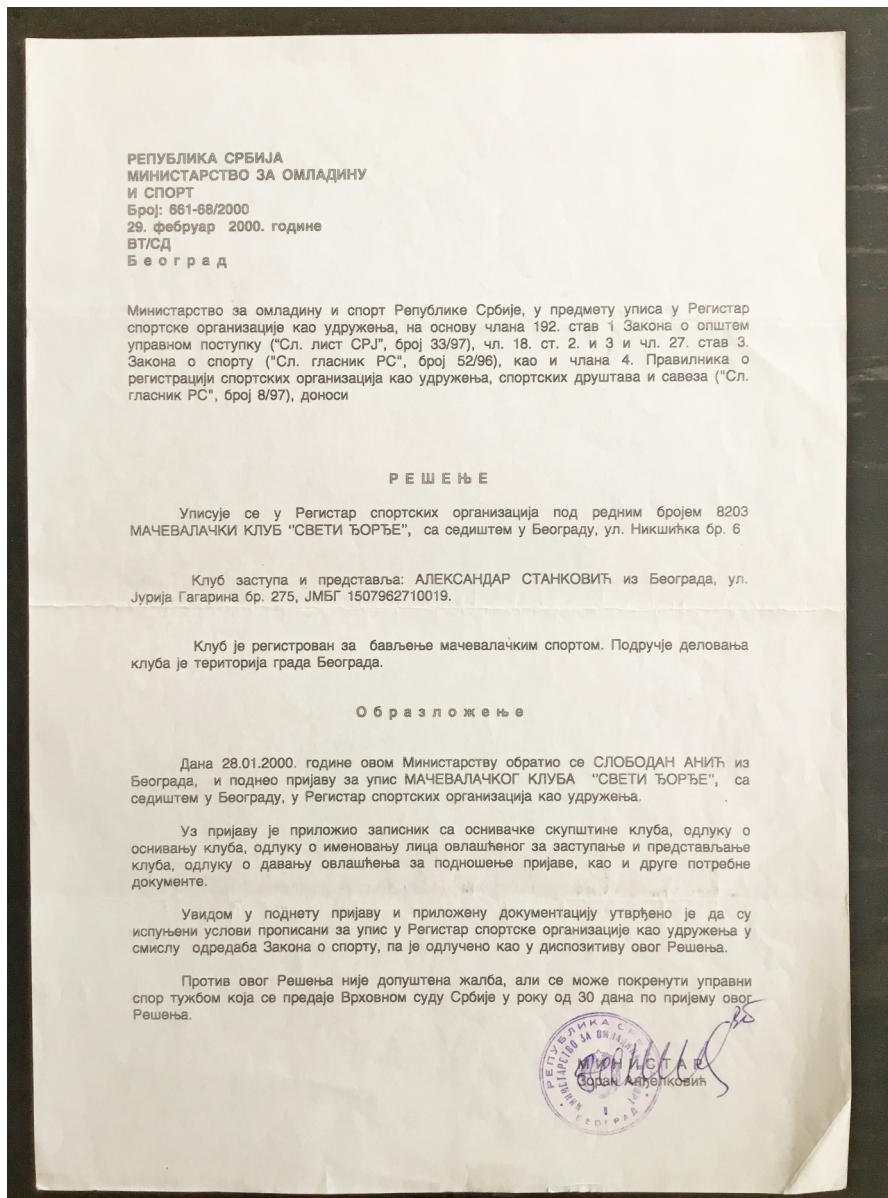
Formalni period postojanja Mačevalačkog kluba „Sveti Đorđe“ (zvanična registracija)

29.02.2000. Obaveštavam članove Mačevalačkog kluba »Sveti Đorđe« da sam kao predsednik kluba i lice ovlašćeno za zastupanje i predstavljanje dobio od strane Ministarstva za omladinu i sport zvanično rešenje o registraciji kluba čime je ova organizacija počela i formalno-pravno da postoji. Ovim je klub u obavezi da izvadi poreski broj PIB, otvori žiro

račun u nekoj od banaka, nađe knjigovođu i preda prvi završni račun. Upravni odbor kluba je zadužio i ovlastio predsednika da obavi sve navedene poslove.

Mačevalački klub „Sveti Đorđe“ će do iznalaženja sopstvenog prostora za aktivnosti časove držati sa članovima Mačevalačke sekcije Centralnog doma u prostoru Doma i Mačevalačkog kluba „Crvena Zvezda“ na stadionu „Crvene Zvezde“.sove држати са члановима мачевалачке секције Централног дома војске у простору Централног дома војске СРЈ и Мачевалачког клуба „Црвена звезда“ на стадиону „Црвене звезде“.

Aleksandar S.

*

01.03.2000. Обавештавамо чланове Мачевалачког клуба „Свети Ђорђе“ да ће се на иницијативу председника и учитеља мачевања Мачевалачког клуба „Свети Ђорђе“ у простору Централног дома војске одржати са почетком у 19 сати Оснивачка скупштина

Националног центра за позоришно мачевање као прве и културне институције те врсте у СРЈ. Оснивачи центра су Андреј Гарденин (председник) и Александар Станковић (копредседник). Циљеви центра су активности везане за истраживање и унапређење уметности сценском мачевања и сценско-историјске борбе. Центар треба да организује семинаре у виду циклуса предавања из области сценског мачевања за све који су заинтересовани за ову област сценских уметности.

Том приликом је одржана и Оснивачка скупштина **Центра за оружну музеологију** чији су оснивачи, а на предлог **Александра Станковића** и **Бранко Богдановић** (судски вештак за оружје од историјског значаја, стални стручни сарадник Архива Србије и члан савета Војног музеја у Београду) и **Бранка Милосављевић** музејски саветник Војног музеја у Београду. Младен М.

*

02.03.2000. Dizajniran je i израђен грб Мачевалачког клуба „Sveti Đorđe“. Grb je predat kod pečatoresca radi pravljenja pečata i na osnovu njega je odštampano 300 memoranduma. Grb je dizajnirao predsednik kluba Aleksandar Stanković. Slobodan A.

*

03.03.2000. Обавештавам чланове да Мачевалачки клуб „Свети Ђорђе“, по раније постигнутом договору са Ужичким народним позориштем, покреће са радом **секцију мачевања у Ужицу**. Часови ће се кишним данима одржавати у просторијама хола **Ужичког народног позоришта** и то сваке недеље од 10 -14 часова, а кад је време лепо на спортским теренима поред реке Ђетиње. Школа је почела са радом веома успешно и похађа је 25 полазника оба пола и свих узраста. Александар С.

*

18.03.2000. Povodom 150. godina vojnog školstva u nas postavljena je izložba na kojoj su prezentovane ekskluzivne fotografije koje pokazuju kako se izučavala mačevalačka vestina u Vojnoj Akademiji tokom istorije. Uz izložbu je najavljena knjiga gospodina Andreja Gardenjina i Aleksandra Stankovića sa naslovom: "170 godina macevanja u vojnom školstvu". O datumu prezentacije knjige bićete obavešteni putem našeg sajta. Mladen M.

*

28.03.2000. Obaveštavamo članove Mačevalačkog kluba „Sveti Đorđe“ da je održan sastanak Aleksandra Stankovića, predsednika kluba sa članovima mačevalačke sekcije *Centralnog doma vojske SRJ* na коме je dogovorena još tesnija saradnja saradnja ove dve organizacije kako u zajedničkim aktivnostima tako i međusobno slobodnoj cirkulaciji članova, razmeni opreme, asistencata kao i nadoknada terminu ukoliko je došlo do sprecenosti članova da posećuju časove.

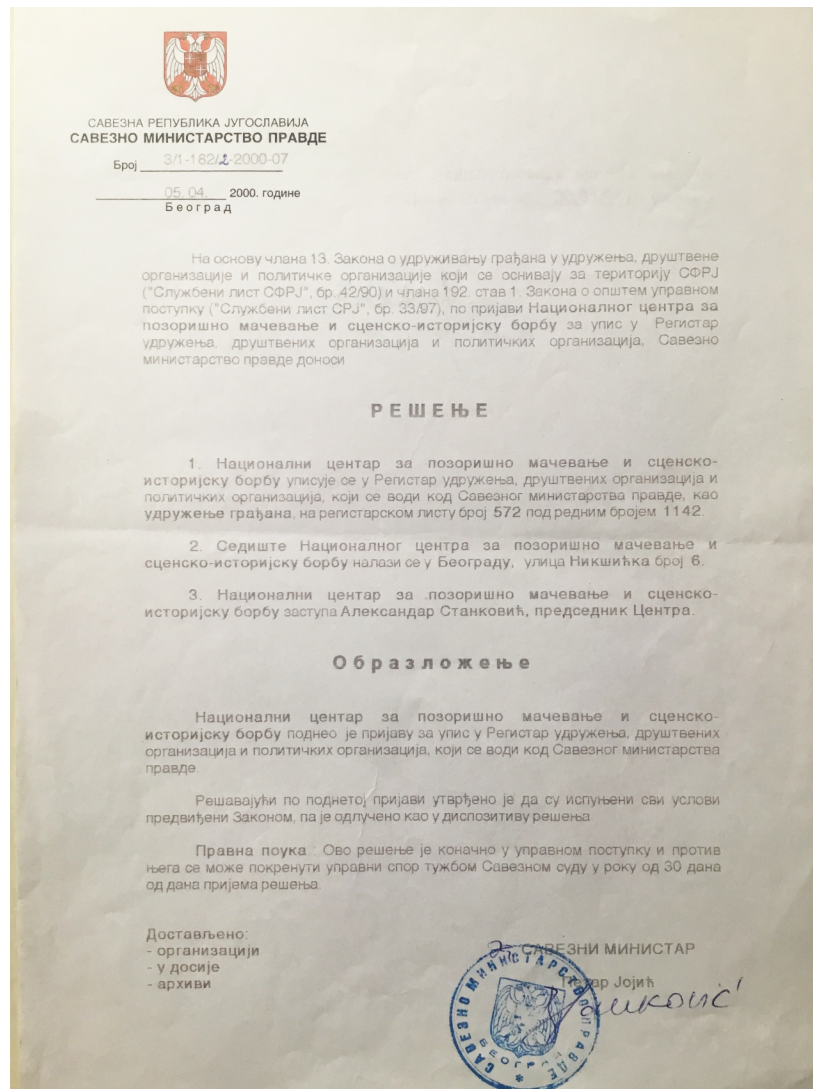
Tom prilikom je i sa članovima novoosnovanog Nacionalnog centra za pozorišno mačevaње и сценско-историјску борбу и Експертског центра за оружну музеологију договорена saradnja ovih organizacija. У том смислу је исказана потреба да се оснује једна мачevalачка организација у форми СAВEЗA која ће координирати све ове разноврсне, али повезане активности из области мачevaња. Слободан А.

*

03.04.2000. Obaveštavam članove Mačevalačkog kluba „Sveti Đorđe“ i Mačevalačke sekcije CD da zbog problema oko prostora na stadionu »Crvene zvezde«, a koji su vezani za upotrebu pokrivene atletske staze u istom terminu kada je koriste i atletičari, kao i zbog nedostatka neophodne svlačionice, termin četvrtkom se ukida tako da mačevaoci ubuduće svoje aktivnosti imaju utorkom na stadionu i subotom u Domu vojske Jugoslavije. Aleksandar S.

*

09.04.2000. Обавештавам чланове Мачевалачког клуба „Свети Ђорђе“ и мачевалачке секције Централног дома војске СРЈ да је на основу израђеног Статута и осталих предатих докумената добијено решење од стране Савезног Министарства правде СРЈ о регистрацији **Националног центра за позоришно мачевање** чиме је ова организација почела и формално правно да постоји. Председник овог Удружења и лице овлашћено за заступање и представљање је проф. Александар Станковић. Александар С.

*

21.04.2000. Обавештавам чланове Мачевалачког клуба „Свети Ђорђе“ да сам као председник и овлашћени представник клуба поднео молбу за приступ клуба у **Мачевалачки савез Србије**. Александар С.

*

03.05.2000. Обавештавам чланове Мачевалачког клуба „Свети Ђорђе“ да сам као овлашћени председник Клуба са **Небојшом Срећковићем**, дугогодишњим репрезентативцем, чланом Мачевалачког клуба „Црвена Звезда“ и закупцем **Џез клуба Дома омладине** склопио уговор о пословно-техничкој сарадњи. Овим се мачевалачком клубу „Свети Ђорђе“ за његове активности уступа простор Џез клуба и канцеларије (магацина за опрему). Канцеларијски простор је на располагању одмах у трајању од 24 сата док простор сале за групне часове од септембра сваког уторка и четвртка од 19-22 сата. Реч је о ексклузивном простору у срцу центра града који је климатизован и у летњем и зимском периоду, који поседује две свлачионице, мокри чвор и бар.

Клуб ће почети са активностима у сали чим се буде окупио довољан број нових чланова и формирао нов комплет опреме (маске, одела, мачеви...). Потребно је израдити и нов програм који ће бити погодан за рад не само са већим групама већ и усмерен ка мачевању које нема спортско-такмичарски већ рекреативни и вештински карактер, али и карактер бојевог (историјског) мачевања, а за шта ће бити потребна не само значајна финансијска и организациона средства већ и време. Александар С.

*

09.05.2000. Обавештавам чланове Мачевалачког клуба „Свети Ђорђе“ и Мачевалачке секције Централног дома војске СРЈ да је на основу урађеног Статута и осталих потребних и предатих докумената добијено решење од стране Министарства правде СРЈ о регистрацији **Експертског центра за оружну музеологију** чиме је и ова организација почела формално-правно да постоји. Председник ове институције и лице овлашћено за заступање и представљање је господин Бранко Богдановић, један од наших највећих стручњака за старо оружје. Центар ће се бавити активностима које имају за циљ едукацију заинтересованих из области старог хладног оружја. Александар С.

САВЕЗНА РЕПУБЛИКА ЈУГОСЛАВИЈА
САВЕЗНО МИНИСТАРСТВО ПРАВДЕ

Број 3/1-272/2-2000-07

03.05. 2000. године
Београд

На основу члана 13. Закона о удруживању грађана у удружења, друштвене организације и политичке организације који се оснивају за територију СФРЈ ("Службени лист СФРЈ", бр. 42/90) и члана 192. став 1. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", бр. 33/97), по пријави **Експертског центра за оружну музеологију из Београда** за упис у Регистар удружења, друштвених организација и политичких организација, Савезно министарство правде доноси

РЕШЕЊЕ

1. Експертски центар за оружну музеологију уписује се у Регистар удружења, друштвених организација и политичких организација, који се води код Савезног министарства правде, као **удружење грађана**, на регистарском листу број 592 под редним бројем 1203.
2. Седиште Експертског центра за оружну музеологију налази се у Београду, улица Тадеуша Кошћушког број 89.
3. Експертски центар за оружну музеологију заступају **Богдановић Бранко**, председник Центра и **Станковић Александар**, Први оснивач.

Образложење

Експертски центар за оружну музеологију из Београда поднео је пријаву за упис у Регистар удружења, друштвених организација и политичких организација, који се води код Савезног министарства правде.

Решавајући по поднетој пријави утврђено је да су испуњени сви услови предвиђени Законом, па је одлучено као у диспозитиву решења.

Правна поука : Ово решење је коначно у управном поступку и против њега се може покренути управни спор тужбом Савезном суду у року од 30 дана од дана пријема решења.

Достављено:
- организацији
- у досије
- архиви

САВЕЗНИ МИНИСТАР
Петар Јојић

*

15.05.2000. Obaveštavam članove da je nakon obimnih radova završeno renoviranje prostora kancelarije-magacina mačevalačkog kluba „Sveti Đorđe“ u *Džez klubu* Domu omladine Beograda. Kancelarija-magacin počinje sa zvaničnim radom (izrada i remont opreme, prijem novih članova i administrativni poslovi) 16.05.2000. godine sa radnim vremenom od 9 do 18 sati. Aleksandar S.

*

18.05.2000. Obaveštavam članove da je na osnovu podnesene molbe od strane predsednika Mačevalačkog kluba „Sveti Đorđe“ dobijeno rešenje o članstvu u Mačevalačkom savezu Srbijeuz prateći tekst:

Na osnovu Statuta Mačevalačkog savez Srbije izdaje se

REŠENJE

MK »Sveti Djordje« se upisuje u registar klubova MSS pod rednim brojem 12 dana 18.5.2000. godine.

Obrazloženje

Dana 21.4.2000. godine ovom savezu se obratio ovlašćeni zastupnik Stanković Aleksandar iz Beograda i podneo prijavu MK »Sveti Djordje« za pristupanje Mačevalačkom savezu Srbije. Uz prijavu je priloženo i rešenje Republičkog ministarstva sporta o registraciji MK«Sveti Djordje«.

Mačevalački klub »Sveti Djordje« je u prijavi izjavio da prihvata Statut MSS.

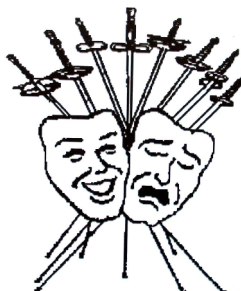
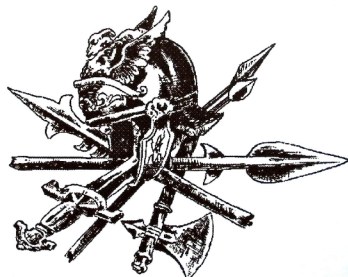
Mačevalački klub »Sveti Djordje« sa današnjim danom postaje član MSS sa svim pravima i obavezama.

sekretar za

Goran Čanković

*

20.06.2000. Obaveštavam članove da sam dizajnirao i izradio grbove Ekspertskog centra za oružnu muzeologiju i Nacionalnog centra za pozorišno mačevanje. Na osnovu ovih grbova su biće štampani memorandumi (po 500 komada) za ove dve organizacije. Urađena je i priprema koja je predata kod pečatoresca radi izrade pečata za obe organizacije. Aleksandar S.

*

23.05.2000. Obaveštavamo članove je za potrebe *Mačevalačkog kluba „Sveti Đorđe“* i *Oficirskog mačevalačkog kluba* sašiveno 25 novih odela i 25 podplastrona. Odela su različitih veličina tako da ih mogu koristiti svi članovi. Članovi zainteresovani za posedovanje sopstvenog odela i podplastrona se mogu javiti učitelju mačevanja. Cena odela je 30 maraka a podplastrona 15. Za potrebe članova je učitelj izvršio i restauraciju 20 polovnih maski male, srednje i velike veličine i izradio još 15 školskih. Mladen M.

*

25.05.2000. Obaveštavamo članove mačevalačke sekcije Centralnog doma vojske SRJ i Mačevalačke akademije da je uz svesrdnu saradnju 18 oficira VJ i načelnika Centralnog kluba Vojske Jugoslavije Željka M. Grbića, a na predlog učitelja mačevanja Aleksandra Stankovića, Rešenjem Saveznog ministarstva pravde osnovan **“Oficirski mačevalački klub”**. Cedište kluba je u Centralnom domu vojske SRJ a zastupnik i ovlašćeno lice je pukovnik Veljko Grbić, načelnik Centralnog kluba vojske Jugoslavije. Osnivanje ovog kluba predstavlja nastavak tradicije koja je prekinuta pre pedeset godina. Slobodan A.

САВЕЗНА РЕПУБЛИКА ЈУГОСЛАВИЈА
САВЕЗНО МИНИСТАРСТВО ПРАВДЕ
3/1-315/2-2000-07

Број _____
19. 05. 2000. године
Београд

На основу члана 13 Закона о удруживању грађана у удружења, друштвене организације и политичке организације који се оснивају за територију СФРЈ ("Службени лист СФРЈ", бр. 42/90) и члана 192 став 1 Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", бр. 33/97), по пријави Официрског мачевалачког клуба из Београда за упис у Регистар удружења, друштвених организација и политичких организација, Савезно министарство правде доноси

РЕШЕЊЕ

1. Официрски мачевалачки клуб уписује се у Регистар удружења, друштвених организација и политичких организација, који се води код Савезног министарства правде, као удружење грађана, на регистарском листу број 611 од редним бројем 1258.
2. Седиште Официрског мачевалачког клуба налази се у Београду, улица Браће Југовића број 19.
3. Официрски мачевалачки клуб заступа пуковник Вељко М. Грбић, начелник Централног клуба Војске Југославије.

Образложење

Официрски мачевалачки клуб из Београда поднео је пријаву за упис у Регистар удружења, друштвених организација и политичких организација, који се води код Савезног министарства правде.

Решавајући по поднетој пријави утврђено је да су испуњени сви услови предвиђени Законом, па је одлучено као у диспозитиву Решења.

Правна поука : Ово решење је коначно у управном поступку и против њега се може покренути управни спор тужбом Савезном суду у року од 30 дана од дана пријема Решења.

Достављено:
- организацији
- у досије
- архиви

*

26.05.2000. U Domu garde Vojske Jugoslavije, a u okviru programa Oficirske večeri predstavnici Slobodan Anic i Mladen Milanovic su sa profesorom mačevanja Aleksandrom Stankovićem izveli demonstraciju mačevalačke vешtine.

Demonstracija je sadržavala prikaz dvoboja s početka 19. veka a po pravilima Fon Bolgarta sa potpunim protokolom. U duelu su kao sekundanti učestvovala i 4 oficira VJ. Zvanice na ovoj plesnoj večeri su sa oduševljenjem primili prikaz duela obzirom da je isti bio nešto potpuno novo u našoj sredini. Slobodan A.

Плесни студио "Army Dance" ради од децембра 1995. године. Са радом је почео у Школском центру везе (ШЦВ), а сада ради на ВТА и Војној гимназији. Школа плеса ради од октобра до маја сваке године и до сада је школу завршила више од 400 студента војних академија и ученика војних школа и ишло толико девојака из града.

Програм школе плеса је у складу са програмима осталих школа а радимо и градска кола. Поред овог организујемо плесне вечери, балове, наступије. Програм се састоји из почетног и вишег курса (течаја). Сваки траје по шест месеци. За то време одлично се научи веште од 15 различитих плесова.

Сви заинтересовани који желе да науче плесати могу доћи у школу почетком октобра.

Школу води: кат. прве класе Ранко Продановић са сарадницима - инструкторима плеса. Плесни студио (школа) регистрован је у оквиру Плесног и културно - уметничког друштва "Офицарско коло"

Све информације на телефон 695 - 342

КЛУБ ВЈ
"ТОПЧИДЕР"
 (ДОМ ГАРДЕ)

Београд 1930. г.

154

Београд 2000 г.

УЧЕСТВУЈУ

Плесно и културно уметничко друштво "Офицарско коло", студенти Војне академије и "Дом гарде"

Позивају Вас на бал

26. мај 2000. године

Долазак гостинију од 20 - 21 час
У свечаној гардероби - униформи

Клуб ВЈ "Топчидер",
(Дом гарде), Гардијска 1а
Тел: 23 - 50 - 470

ИГРЕ

- Офицарско коло
- Бечки валцер
- Танго
- Енглески валцер
- Фоксирој
- Блаз

- Ча - Ча - Ча
- Румба
- Самба
- Мамбо
- Диско, рок, џаз
- Србијанка - коло

ШАМПАЊАЦ - ЗАКУСКА
Цена 190 дин. по особи

- Кај је бал, нек' је офицарски -

- Кај је бал, нек' је офицарски -

*

07.06.2000 Na prvom spratu Doma Omladine sa pocetkom u 18.00 casova, održano je prvo veče **Art Finala** Akademije umetnosti "BK"- godisnje manifestacije ove kuće. Tom prilikom je **Nacionalni centar za pozorišno mačevanje** imao i prvu javnu promociju na konferenciji za štampu Univerziteta BK, a povodom Art Finala. Mladen M.

„Dan pozorišnog mačevanja“

U okviru „Art finala“, revije studenata Akademije umetnosti BK, danas u 18 časova u Domu omladine biće održan „Dan pozorišnog mačevanja“. Naime, studenti Akademije, između ostalog uče i mačevanje, borilačke veštine, a sledeće školske godine, biće uvedeno i jahanje. Veštinu mačevanja, koju će danas pokazati, studenti uče u „Nacionalnom centru za pozorišno mačevanje i scensko-istorijsku borbu“, osnovanom aprila ove godine. U projektima Centra, je i postavljanje pozorišnog programa s tematikom isključivo scenskih borbi. U saradnji sa školama plesa uključena je i koreografija plesnog mačevanja i scenske borbe, kao i formiranje plesne grupe, koja će na svom repertoaru negovati prvi i najstariji oblik plesa - borbeni.

*

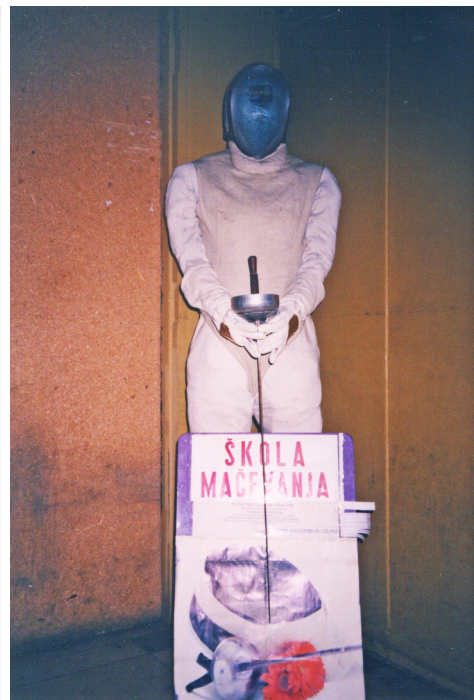
10.06.2000. Obaveštavam članove da će se subotnji časovi, koji bi po rasporedu trebalo da budu u sali Centralnog doma, ukoliko bude lepo vreme, održati na Kalemegdanu

ispod zidina Vojnog muzeja. Časovi će biti sa početkom od 18 sati i držaće se sve do mraka.
Aleksandar S.

*

12.06.2000. Za potrebe reklame i privlačenja novih članova u Mačevalački klub „Sveti Đorđe“ i grupu u novom prostoru Doma omladine izrađeni su plakati i lutka mačevaoca u prirodnoj veličini. Lutku tokom dana možete videti izloženu na ulici ispred ulaza u Dom omladine Beograda, a uveče ispred džez kluba – budućeg prostora za mačevanje. Aleksandar S.

*

14.06.2000. На састанку чланова **Мачевалачког клуба „Свети Ђорђе“**, **Националног центра за позоришно мачевање**, **Официрског мачевалачког клуба** и **Центра за оружну музеологију**, а на предлог Александра Станковића донешена је одлука о сарадњи ових организација у оквиру једног кровног **савеза** који ће координирати њихове активности. Том приликом је од стране предлагача за будућу организацију предложено име **„Национални центар за европско мачевање“**.

Одлучено је, такође, да постојећи сајт www.akademija.co.yu буде званично гласило ове организације. Младен М.

*

18.06.2000. Obaveštavam članove Mačevalačkog kluba „Sveti Đorđe“ i Oficirskog mačevalačkog kluba da sam kao učitelj mačevanja pozvan da u periodu 12-21 jula, 21-30 jula, i 30 jula do 14 avgusta držim časove mačevanja u letnjem kampu na Borskom jezeru, a u organizaciji RU „Đuro Salaj“. Smeštaj će biti hotelskog tipa a oprema za mačevanje je obezbeđena. Molim zainteresovane da se jave do 01.07.2000. godine. Za sad su prijavljena 4 člana Mačevalačkog kluba „Sveti Đorđe“ i 8 članova „Oficirskog mačevalačkog kluba“. Informacije možete dobiti direktno od RU „Đuro Salaj“ na tel.361-644. Aleksandar S.

»VEŠTINA VITEZOVA«

»Fizički šah«, kako ga neki zovu, mačevanje predstavlja veštinu koja aktivira telo i dušu. Mačevanjem se razvija pronidljivost, brzo odmeravanje, hladnokrvnost u opasnosti, ali i osećaj koordinacije pokreta, osnažuje se nervni sistem, razvija gipkost tela i ojačavaju unutrašnji organi. Sve to karakteriše mačevaoca i uzdiže tu veštinu do viteškog sporta.«

Tako će većina nas na pomen mačevanja prvo pomisliti na srednjevekovne vitezove i odbranu časti neke dame u dvoboju, baš kao u filmovima, tradicija te veštine datira još od prvog mača koji je napravljen u bronzanom dobu. Prvi zapis o mačevanju je nađen u egipatskim piramidama, da bi posle toga svoje mačevalačke škole osnovali Grci, pa Rimljani...U Srednjem veku ono dobija zamah u svim evropskim zemljama i do devetnaestog veka mač je imao svaki čovek. I danas u Francuskoj, Italiji, Poljskoj i mnogim drugim zemljama postoje akademije sa tradicijom dugom više stotina godina, u kojima se izučava mačevanje.

Na našim prostorima mačevanje se prvi put pojavilo kao vojna veština još u doba Nemanjića. Na nemanjićkom dvoru su postojale čuvene škole mačevanja u koje su dolazili i vitezovi iz zapadnih zemalja da uče tu vitešku veštinu. Sa dolaskom Turaka gase se sve škole mačevanja, jer su samo Turci bili ti koji su mogli da nose sablje. Srbi ne samo što ih nisu smeli nositi već im je bilo zabranjeno i da ih kuju. Sa oslobodilačkim pokretima u Srbiji početkom 19. veka polako se vraća učenje mačevanja, takozvano »borenje« i »fehtovanje«

Tradicija od dva veka

Moderno, evropsko mačevanje, koje karakteriše upotreba rapira, špada i drugog oružja kojim se bode, za razliku od sabalja i sličnog oružja kojim se seče, a koje se do tada koristilo, u našu vojsku donosi belgijanac Šarl Duse. On dolazi u Beograd 1891. godine na poziv kralja Milana Obrenovića, i odmah biva postavljen za učitelja mačevanja u Vojnoj akademiji. Zahvaljujući njemu, u Beogradu je osnovano i Prvo mačevalačko društvo. Za

akademiji. Zahvaljujući njemu, u Beogradu je osnovano i Prvo mačevalačko društvo. Za dalji razvoj mačevanja je posebno bila značajna Oficirska škola borenja (mačevanja) koja je 1900 godine bila osnovana pod patronatom Vojne akademije. U njoj se mačevanje vežbalo od osam do dvanaest sati dnevno.

Od 1941. godine gasi se svaka organizovana nastava mačevanja na tlu Srbije. Sa završetkom Drugog svetskog rata još je jedino konjica aktivno upražnjavala vežbe borenja sabljom, i kada su 1959. godine ukinute sve ustanove i jedinice konjice, ukinuto je i mačevanje u redovnoj borbenoj obuci, te ono od tada u vojsci ima samo protokolarni karakter.

Osnivanjem Škole mačevanja pri Centralnom klubu VJ 1997. godine oživela je prekinuta tradicija mačevalačke edukacije u vojsci stara više od 170 godina, koja je zamrla sa gašenjem Oficirske mačevalačke škole. Od prvog dana rad škole je organizovao i vodio Aleksandar Stanković, profesor sportskog, scenskog i borbenog mačevanja i jedan od autora knjige »Tradicija mačevanja u vojsci na tlu Srbije 1808-2000«.

Maja 2000. godine je doneta odluka da ta škola preraste u »Oficirski mačevalački klub«, koji svojim obnavljanjem nastavlja tradiciju istoimenog kluba osnovanog 1900. godine. Taj klub je član mačevalačkog saveza Srbije i Nacionalnog centra za evropsko mačevanje.

- Mačevanje je oduvek imalo posredan, ali veoma bitan značaj za oficire. Ono nije bilo samo deo borbene veštine već i stvar prestiža i kulture. Oficirski poziv je nosio elitni predznak koji je rastao sa činom i nije se mogao zamisliti oficir ako nije poznao okretne igre, jahanje, mačevanje i sviranje bar jednog instrumenta.

Precizna pravila

*

24.06.2000 U prostorijama Doma Omladine, a u okviru Art Finala se održalo večer scenskog mačevanja. U sklopu ove manifestacije prikazane su i pripremljene scenske borbe u okviru završne ispitne predstave. Tačke su izvodili glumci Akademije umetnosti "BK" i asistenti profesora Stankovića koji je koreograf svih mačevalackih scena. Slobodan A.

Наставници – шефови класа Академије уметности БК
Универзитета »Браћа Карић«

Глума:
проф. Бранислав Цига Јеринић, проф. Петар Банићевић,
проф. др Владимир Јевтовић, проф. Мирјана Карановић,
проф. Иван Беќарељ

Филмска режија:
проф. Милош Радовијевић, Бранко Балетић

Драмаатургија:
Стевица Ковачевић

Фотографија:
проф. Милан Алексић

Монтажа:
Андреја Зафрановић

Менаџмент у култури и уметности:
проф. др Данка Манџука

Историјско-испоријски прегледи:
проф. др Рашко Јовановић, проф. др Бранислав Пантелић,
проф. др Славољуб Радовић, проф. др Бранислава Милијић,
проф. др Милорад Дешић, проф. др Андреј Фримерман,
проф. др Стевица Крсањковић, проф. др Гордана Ајдуковић,
проф. др Радован Биговић, проф. др Ненад Љубинковић,
академик проф. др Сокол Соколовић, проф. др Михаило
Ђорђевић, проф. Марина Марковић, др Милица Кузмановић
Милијић, доцент Марица Вулетић

Декан:
проф. др Рашко Јовановић

Председник Управног одбора:
г. Ђа Миланка Карић

Председник Надзорног одбора:
г. дин Радослав Хаџи Ристић

Генерални менаџер:
г. дин Душан Ђоковић

Академија уметности »Браћа Карић«
Београд, Немањина 28
тел: 3618-715
факс: 3618-716
моб. тел: 063/ 200-266
e-mail: akademijaumetnostibk@hotmail.com

Када је, почетком 1995. године, група ентузијаста окупљена у Друштво уметности и културе у Београду, учинивши све веће потребе за образовањем уметничких и стручних кадрова, који могу одговорити захтевима духа времена на преласку у ново столеће у којем нас очекује све изразитија улога сценских уметности и све већи утицај бројних медија масовних комуникација, отворила Академију уметности која је редовно делатност почела већ септембра 1995. године, учинивши су први кораци ка стварању савремене високошколске уметничке установе.

Иницијална идеја, која је своје исходиште имала у искуствима античке Грчке, старог Рима и, потом, у богатој традицији ренесансне Италије, када је дошло до изванредних резултата праксе у којој су истински мајстори уметности подучавали младе, уводићи их у тајне свога позива и формирајући их као нове ствараоце, огледањени су нови стил педагошког рада у циљу образовања уметничких кадрова, који ће моћи максимално одговорити изазовима времена.

Тако је настала Академија уметности, потом названа, по суштини своје делатности, *Мајсторске класе уметности*. Још на самом почетку рада, поставило се питање регулисања статуса нове уметничке школе, саобрзно постојећим законским прописима и условима што их пружа друштво у транзицији. Зато је Друштво уметности и културе настојало да се повеже са неком другом образовном институцијом насталом приватном иницијативом, па се обратило Универзитету »Браћа Карић« у Београду и његовом Факултету за менаџмент.

Имајући у виду запажене резултате што их је тај Универзитет постигао за релативно кратко време постојања, али и изразите склоности породице Карић према уметностима, Друштво је сматрало да је прави пут био повезивање са првим приватним универзитетом у нас. Успостављајући сарадњу са Универзитетом »Браћа Карић«, Друштво је сматрало да се упућује корак даље у остваривању основне концепције Мајсторских класа уметности, а корак ближе званичном признању до којег је и дошло 28. августа 1998, када је министар просвете Владе Републике Србије донео Решење којим је дата сагласност на Елаборат о оправданости оснивања Академије уметности »Браћа Карић«.

Академија уметности БК, професори и студенти, најсрачаније се захваљују на сарадњи управама:

Народно позоришта, Атељеа 212, Београдског драмског позоришта, Југословенског драмског позоришта, Сцене »Славја«, Позоришта »Модерна гаража«, Позоришта »Инокентиј«, Врачарском оmlадинском центру »Далов«, Студентског културног центра, Дома културе Студентски град, Музеју југословенске кинотеке и Италијанском културном центру.
Медијски спонзор: БК Телеком

УНИВЕРЗИТЕТ »БРАЋА КАРИЋ«
АКАДЕМИЈА УМЕТНОСТИ »БРАЋА КАРИЋ«
МАЈСТОРСКЕ КЛАСЕ УМЕТНОСТИ

АРТ ФИНАЛЕ 1999/2000
Београд 27. мај 30. јун 2000.

АРТ ФИНАЛЕ 1999/2000

31. MAJ – СРЕДА 23 45. Стеријино позорје, Позорје младих <i>Историјска представа II године глуме</i> у класи проф. Бранислава Циге Јеринића	13. ЈУН – УТОРАК 19 Београдско драмско позориште Молјер: «Смешне прецојозе», <i>историјска представа III године глуме</i> у класи проф. Радега Марковића	23. ЈУН – ПЕТАК 18 Атеље 212, Мала сцена 20.30 Милица Новковић: «Камен за под главу», <i>дипломска представа студената глуме</i> у класи професора Петра Краља и Дејана Чавића
1. ЈУН – ЧЕТВРТАК 17 45. Стеријино позорје, Позорје младих <i>Представљачке делатности</i> <i>Акцеријације уметности «Браћа Караџић»</i>	20 Клуб «Јелена» Солистички концерт Стефана Миленковића , виолинисте и студента менаџмента у култури и уметности Академије уметности «БК»	20 Сцена «Давов» Џон Патрик: «Дени и дубоко плаво море», <i>дипломска представа студената глуме</i> у класи проф. Мирјане Карановић
2. ЈУН – ПЕТАК 17 Славнија театар <i>Историјска представа II године глуме</i> у класи проф. Петра Банђићевића	14. ЈУН – СРЕДА 10 Дворана Музеја југословенске кинотеке <i>Историјска филмови студената филмске режије</i> у класи професора Милоша Радивојевића , Бранка Балетића и Ратиборке Ђерамлац	24. ЈУН – СУБОТА 18 Дом оmlадине «Дан позоришног мачевања»
19 Студентски културни центар «Нова српска фотографија» Годишња изложба студената фотографије	15. ЈУН – ЧЕТВРТАК 10 Дворана Музеја југословенске кинотеке <i>Историјска филмови студената монтираже</i> у класи проф. Андреја Зафрановића	26. ЈУН – ПОНЕДЕЉАК 19 Академија уметности БК Отварање изложбе «Чаробне маске комедије дел'арте» у сарадњи са Културним центром Републике Италије
5. ЈУН – ПОНЕДЕЉАК 16 ЈДП – Сцена «Ступица» <i>Историјска представа I године глуме</i> у класи проф. Мирјане Карановић	16. ЈУН – ПЕТАК 10 Дворана Музеја југословенске кинотеке <i>Историјска филмови студената ТВ режије</i> у класи проф. Саве Мрмрка	20.30 Позориште «Модерна гаража», Мајке Јевросиме Петер Хандке: «Љубавник», <i>дипломска представа студената глуме</i> у класи проф. Предрага Ђидуса
6. ЈУН – УТОРАК 12 Атеље 212 <i>Конференција за штампу поводом АРТ Финала 2000.</i>	17. ЈУН – СУБОТА 20 Позориште «Бошко Буха» Д. Хармс: «Добри људи а нису умели себе да изведу на прави пут», <i>историјска представа позоришне режије</i> Бошка Ђорђевића у класи проф. Никите Миливојевића	27. ЈУН – УТОРАК 20.30 Позориште «Модерна гаража», Мајке Јевросиме Аугуст Стриндберг: «Јача» Николај Гогољ: «Дневник једног људака» <i>дипломска представа студената глуме</i> у класи проф. Предрага Ђидуса
18 Академија уметности БК Промоција књиге мр Марине Марковић : «Пословна комуникација – обликовање говора у односу с јавношћу» и енциклопедије «Маркетинг» издавачке куће Слио	19. ЈУН – ПОНЕДЕЉАК 18 Академија уметности БК Сузрета с основицом Стеваном Шалајићем , овогодишњим добитником Добричног прстена, прваком Српског народног позоришта, Нови Сад	28. ЈУН – СРЕДА 12 Академија уметности БК Видовански сусрет садашњих и будућих студената и професора Академије уметности БК
19.30 Београдско драмско позориште Катарина Милутиновић : «Ципеле од кенгурове коже», <i>драмски шестисту студената II године драматургије</i> у класи проф. Санише Ковачевића	20. ЈУН – УТОРАК 18 Академија уметности БК Промоција књиге – уџбеница проф. др Михајла Л. Ђорђевића : «Звук и музика у медијима», учествују: проф. др Рашко Јовановић, проф. мр Блажо Гузина, проф. мр Светислав Божић, Миодраг Новаковић и аутор	18 Галерија Дома културе Студентски град, Нови Београд <i>Отварање изложбе дипломских радова</i> студената фотографије
8. ЈУН – ЧЕТВРТАК 18 Академија уметности БК Промоција књиге Милосава Буди Мирковића «Зоран Радивојевић – краљ и клан» издавачке куће Армон	21. ЈУН – СРЕДА 18 Академија уметности БК Промоција књиге проф. др Владете Јеротића «Дарови наших робака» III, учествују: проф. др Рашко Јовановић, Небојша Дугалић и аутор.	20.30 Атеље 212, Мала сцена Жан Жене: «Слушкиње», <i>дипломска представа студената глуме</i> у класи професора Ружнице Сокић и Зорана Ратковића
9. ЈУН – ПЕТАК 20 Сцена «Давов», Буре Салаја 6 <i>Годишњи историј I године глуме</i> у класи проф. др Владимира Јевтовића	22. ЈУН – ЧЕТВРТАК 20 Сцена «Давов» Лушан Ковачевић: «Балкански шпијун», <i>дипломски историј студената глуме</i> у класи проф. Мирјане Карановић	1. ЈУЛ – СУБОТА 20.30 Народно позориште, Сцена «Раша Плаовић» Ж. Б. Молијер: «Жорж Данден», <i>историјска представа студената глуме</i> у класи проф. Небојше Дугалића и Борислава Григоријевића
10. ЈУН – СУБОТА 20.30 Позориште «Пинокио», Земун «Pet aspera ad artist», <i>историјска представа I године глуме</i> у класи проф. Ивана Бекјарева		Народно позориште Ј. Ст. Поповић: «Јажа и паралажа» и «Покондирена тиква», <i>историјска представа студената II године глуме</i> у класи проф. Бранислава Циге Јеринића
11. ЈУН – НЕДЕЉА 20.30 ЈДП – Сцена «Ступица» Семјуел Бекет: «Чекате ли Годоа», <i>дипломска режија Бојане Лазич</i> у класи проф. Никите Миливојевића		Целу позоришну, филмску и телевизијску продукцију организовано су реализовали студенти менаџмента у култури и уметности.

Ostali učesnici su: Direktor akademije gospodin Dušan Đoković, gospodin Andrej Gardenjin, istoričar mačevanja, profesori akademije i pomoćnici profesora Stankovića Mladen Milanović i Anić Slobodan.

Iz programa

U večerašnjem programu, sa sadržajem koji je po prvi put na ovaj način prezentuje u Beogradu, učestvuju studenti treće godine glume Akademije umetnosti "BK" u klasi profesora Nebojše Dugalica.

1. Ivana Antonijević
2. Snežana Jeremić
3. Anastasija Antić
4. Saša Tasić
5. Borko Sarić
6. Goran Stanisavljević
7. Bojan Janićijević

Skečevi koji čine deo ovog programa su i deo završnog ispita u okviru manifestacije "Art finale" koja se tokom meseca juna organizuje u gotovo svim pozorištima Beograda.

Poštovana gospodo, u programu koji je zamišljen raznoliko biće prikazano 5 scenskih mačevalačkih borbi: jedna realistička i 4 stilizovane u duhu koji je najizazovniji za scenario i režiju: komično, parodično i tragikomično.

Svi smo navikli da mačevalačka borba mora biti realistična. Ali uistinu, realnost može biti veoma raznolika i ne mora biti samo realistički vidjena. Jedan dvoboj može imati i fantastičan karakter, on može biti postavljen i kao impresionistička igra sečiva, a može se postaviti i ekspresivno – da je u borbi od većeg značaja dramatika ranjavanja, krvarenje, bol, izraz nasilja dok je tehnika mačevanja samo sporedno sredstvo ovih efekata. Jedna scenska borba može biti uradjena i sa lirskim ali i epskim karakterom. Ona može biti i sa romantičnim predznakom ali i potpuno racionalistički hladna – čista tehnika bez unutrašnjeg

izraza. Mačevalačka borba može biti konkretizovana do detalja sa svim elementima a može biti veoma pojednostavljena i apstraktna – samo sa odlučujućim pokretima. Ona može imati i potpuno iracionalan karakter – ludački ili brutalni, ali može biti i renesansno prefinjena. Napokon, ona, može imati i klasicistički uravnoteženo sve to zajedno. Naše večerašnje opredelenje je, barem što se tiče studenata akademije parodija, komedija i tragikomedija.

1. Mačevalački skeč ("Tražile se – našle se")
2. Kratko predavanje o istoriji dvoboja
3. Mačevalački skeč: "Dvoboj" po protokolu dvoboja
4. Kratko predavanje iz oblasti pozorišnog mačevanja
5. Mačevalački skeč: pantomima bez oružja
6. Kratko predavanje o vrstama mačevalačkog oružja kroz epohe
7. Mačevalački skeč ("Ćorava posla")
8. Gost: Olivera Bulajić, prevodioc Narodne Knjige o knjizi "Učitelj mačevanja"
9. Mačevalački skeč: ("Poslovice – doslovice")

*

28.06.2000. Obaveštavam članove da su se danas iz Mađarske vratili asistenti Mladen Milanović i Slobodan Anić koji su doneli za potrebe *Mačevalačkog kluba „Sveti Đorđe“* i Oficirskog mačevalačkog kluba naručenih 30 novih floreta i 10 rezervnih sečiva. Za potrebe članova je kupljeno i 5 novih takmičarskih maski. Aleksandar S

*

30.06.2000. Obaveštavam članove da je 29.06. 2000. godine u 20 sati u kancelariji Mačevalačkog kluba „Sveti Đorđe“ u Domu omladine u Beogradu održana Osnivačka skupština Nacionalnog centra za evropsko mačevanje. Osnivači udruženja su bili predstavnici Mačevalačkog kluba „Sveti Đorđe“, Nacionalnog centra za pozorišno mačevanje, Mačevalačke sekcije Centralnog doma vojske SRJ i Ekspertskog centra za oružnu muzeologiju.

Na sastanku je odlučeno da **Nacionalni centar za evropsko mačevanje** koordinira i organizuje aktivnosti **Mačevalačkog kluba »Sveti Đorđe«**, **Oficirskog mačevalačkog kluba**, **Nacionalnog centra za pozorišno mačevanje** i **Ekspertskog centra za oružnu muzeologiju**. Na NCEM su od strane gore navedenih organizacija prenešena i prava zastupanja.

Kada je reč o ciljevima organizovanja NCEM teži da u jednoj organizaciji obuhvati sve raznovrsne aktivnosti vezane za različite vrste mačevanja i neće se ograničavati na uskom karakteru i takmičarskim usmerenjima postojećih sportsko-mačevalačkih organizacija.

Predsednik Mačevalačkog kluba „Sveti Đorđe“ Aleksandar Stanković je tom prilikom zadužen za izradu Statuta i drugih potrebnih akata i predaju dokumenata za registraciju u Savezno ministarstvo pravde. Predsedništvo NCEM-a čine Dragan Petrušić, pukovnik u penziji, Andrej Gardenin i Aleksandar Stanković. Slobodan A.

*

01.09.2000. Обавештавам чланове Мачевалачког клуба „Свети Ђорђе“ да сам као председник и овлашћени представник Мачевалачког клуба „Свети Ђорђе“ поднео молбу за приступ клуба у **Мачевалачки савез Југославије**.

Овом приликом обавештавам и чланове **Официрског мачевалачког клуба** да сам као генерални секретар и овлашћени представник **клуба** поднео истовремено и молбу за приступ и овог клуба у **Мачевалачки савез Југославије**. Александар С.

*

03.09.2000. Obaveštavamo članove da nova mačevalačka sezona počinje 15.09.2000. Prvi termin će biti u Centralnom domu vojske. Sezona počinje samo za stare članove koje molim da hitno obnove upis kako zbog prijema novih članova ne bi izgubili svoje mesto. Sezona za nove članove počinje 01.10.2004. godine. Mladen M.

*